KRONIKA
SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ W POZNANIU

ZA ROK AKAD.
1948/1949

SZKOŁA INŻYNIERSKA W POZNANIU

1 9 4 8

KRONIKA
SZKOŁY INŻYNIERSKIEJ W POZNANIU

ZA ROK AKAD. 1948/1949

SZKOŁA INŻYNIERSKA W POZNANIU
1948

S P I S   T R E Ś C I

CZCIONKAMI DRUKARNI UNIWERSYTETU POZNAŃSKIEGO — K-55759

Budowa stacji próbnej silników spalinowych

Sprawozdanie z działalności Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu w roku akad. 1947/48

(wygłoszone na inauguracji dnia 20. 11. 1948 r.)

Rozpoczynając moje sprawozdanie z działalności Uczelni w r. ak. 1947/48, wyrażam głęboki żal z powodu śmierci jednego z naszych profesorów — dra Kazimierza Cwojdzińskiego, wykładowcy geometrii wykreślnej.

Proszę o złożenie przez powstanie hołdu pamięci tego wybitnego, zasłużonego i zamiłowanego w swej pracy pedagoga.

Ubiegły 1947/48 rok akademicki był trzecim rokiem realizowania pełnego programu Szkół Inżynierskich, których organizacja datuje od roku ak. 1945/46. Zamierzone 3-letnie kształcenie na stopniu inżynierskim zostało planowo przeprowadzone i w roku 1948 zaczęły opuszczać Uczelnię nowe kadry inżynierów, którzy przeszli pełny kurs Szkoły Inżynierskiej. Ogólna liczba absolwentów wynosi 124 osoby, jako wynik studiów pierwszego rocznika Szkoły Inżynierskiej z roku 1945. Spis imienny został umieszczony w naszej tegorocznej „Kronice” (którą roześlemy po jej wydaniu). Sytuacja prawna inżynierów została ostatecznie uregulowana ustawą z dnia 28 stycznia 1948 r. o stopniu inżyniera. Ustawa ta przewiduje możność uzyskania stopnia inżyniera również przez techników. W najbliższym czasie oczekuje się wydania rozporządzeń wykonawczych oraz wzoru dyplomu. Poza tym ubiegły rok akademicki został upamiętniony wydaniem dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego, w której odpowiednie miejsce zostało wyznaczone szkołom wyższym zawodowym, a tym samym i szkołom inżynierskim.

W myśl tej Ustawy do współdziałania z Ministerstwem Oświaty została powołana Rada Główna, której zadanie polega na prowadzeniu badań w zakresie spraw nauki i szkolnictwa wyższego, współdziałanie w tych sprawach przy układaniu i wykonywaniu planów państwowych, inicjowanie projektów i projektowanie zasad specjalnego kształcenia kandydatów na pracowników naukowych i udzielanie stypendiów naukowych.

W ramach wytycznych Ustawy Rada Główna zdecydowała przeprowadzić reorganizację szkolenia technicznego. Reorganizacji tej należy przyznać znaczenie przełomowe dla sprawy kształcenia inżynierów. Wprowadza ona tak zwane dwustopniowe szkolenie inżynierów.

Pierwszy stopień inżynierski jest realizowany w 3-letnim studium nie tylko, jak dotychczas, w szkołach inżynierskich, lecz również w dotychczasowych Politechnikach. Posiadacz stopnia inżyniera może kontynuować 2-letnie studia w celu uzyskania stopnia magistra nauk technicznych.

W ten sposób jednocześnie będzie rozwiązana sprawa dalszych studiów dla absolwentów Szkół Inżynierskich.

Dwustopniowe kształcenie inżynierów zostało zapoczątkowane w roku ak. 1948/49 przez wprowadzenie nowych programów na I roku studium na stopień inżyniera.

Tak więc Ustawa o stopniu inżyniera i Ustawa o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego, wraz z odpowiednimi przemianami w studiach inżynierskich, charakteryzuje to, co zostało dokonane w ubiegłym roku i co nadaje ostateczny kierunek studiom inżynierskim, poczynając od r. ak. 1948/49.

Przechodząc do zobrazowania szczegółów życia naszej Uczelni, należy podkreślić wzrost frekwencji. Szeregi pragnących dostać się na studia inżynierskie są tak wielkie, iż w bieżącym roku byliśmy zmuszeni znacznie powiększyć kontyngent kandydatów przyjętych na I rok Wydziału Mechanicznego, pomimo, iż nowy budynek laboratoryjny, który mógłby chociażby w nieznacznej mierze ułatwić organizację nauczania, jeszcze nie jest wykończony. Oddanie do użytku tego budynku oczekuje się przed rozpoczęciem nowego roku akademickiego 1949/50.

Główną przeszkodą w przyjmowaniu większych ilości studentów jest brak większych sal i laboratoriów. Również wzrosła znacznie liczba studentów wstępnego studium, który w ubiegłym roku składał się z dwuch oddziałów, a posiada obecnie cztery. Na odpowiednie postawienie tego Studium szkoła kładzie duży wysiłek, ponieważ Ministerstwo Oświaty przykłada do tego dzieła dużą wagę. Szkoła Inżynierska w Poznaniu, przy całej ciasnocie pomieszczeniowej, nie tylko nie korzysta z sal z poza Szkoły, ale jeszcze udziela pomocy przy nauczaniu fizyki i chemii na Studium Wstępnym Uniwersytetu Poznańskiego.

Prócz budowy gmachu laboratoryjnego, Szkoła zapoczątkowała ustawienie baraku przeznaczonego na stację próbną silników spalinowych, która będzie służyła nie tylko dla celów naukowych Uczelni, ale może oddać duże usługi przemysłowi. Zresztą Zakłady Szkoły, a osobliwie Zakłady metaloznawcze i wytrzymałościowe wykonują prace zlecone i ekspertyzy dla licznych instytucji i zakładów przemysłowych. Koszt budowy stacji próbnej silników Szkoła preliminuje na 4.000.000 zł., a posiada na ten cel tylko zł. 1.000.000, otrzymany na potrzeby Szkoły od Centr. Zarządu Przem. Metalowego, i 200.000 od Zarządu Stołecznego Miasta Poznania. Znajdujący się w wykonaniu na obecnym terenie Uczelni budynek laboratoryjny oraz stacja próbna silników są ostatnimi inwestycjami, które jeszcze można wykonać na tym terenie.

Niezbędnym jest wybudowanie na nowym terenie kompleksu nowych odpowiednich budynków, posiadających niezbędną co do urządzenia i wymiarów sale wykładowe, pracownie i kreślarnie. Taki teren w porozumieniu z Miejskim Wydziałem Planowania i Odbudowy Szkoła zarezerwowała sobie na prawym brzegu Warty pomiędzy ulicami Kórnicką, Kaliską i Piotrowem.

Szkoła mobilizuje swe siły, aby to zagadnienie forsować i propaguje uznanie zamierzeń budowlanych Szkoły za sprawę pilną i ważną dla dobra młodzieży i podniesienia potencjału gospodarczego Polski w jej nowej strukturze.

Działalność Bratniej Pomocy przedstawi sama młodzież. Pozwolę sobie przytoczyć najważniejsze liczby obrazujące liczebność poszczególnych wydziałów i skład społeczny studentów:

Wydział Mechaniczny — 510 studentów: Wydział Elektryczny — 286 studentów; Wydział Budownictwa, dział Inżynierii Lądowo-Wodnej — 297 studentów, dział Architektury — 276 studentów; Studium Wstępne — 149 studentów — razem 1518 osób. W tym synów robotników i chłopów na 1-szym roku wraz Studium Wstępnym 61%, a dla całej Szkoły 43%.

Ukończyło Uczelnię w r. 1948 inżynierów mechaników 72, inżynierów elektryków w dziale silnych prądów — 7, inżynierów elektryków w dziale słabszych prądów — 11, inżynierów architektów — 19, inżynierów w dziale lądowo-wodnym — 15, razem 124.

Pracę młodzieży, pomimo ciasnoty i niewygody w Szkole, ciężkich warunków materialnych w ich bytowaniu, charakteryzuje w dalszym ciągu wytrwała wola zdobycia wiedzy i dobry stosunek do swych profesorów.

Ministerstwo Oświaty i cały szereg instytucyj przydziela naszym studentom stypendia, ażeby pomóc w ukończeniu studiów; instytucje przemysłowe mają również na celu zapewnienie sobie młodych sił inżynierskich.

Oto spis tych instytucyj:

Zjedn. Przemysłu Taboru i Sprzętu Kolejowego — Poznań
Centr. Zarząd Przemysłu Hutniczego — Katowice
„ „ „ Spożywczego — Warszawa
„ „ „ Cukrowniczego
„ „ „ Elektrotechn.
„ Związek Zawod. Metalowców — Poznań
„ Zarząd Energetyki — Warszawa
Ministerstwo Przemysłu i Handlu — Warszawa
„ Obrony Narodowej — Warszawa
Polskie Radio — Warszawa
Polski Monopol Solny — Warszawa
Łódzkie Zjedn. Przemysłu Maszyn Rolniczych — Łódź
Wiepofana — Poznań
„Zawisza” — Herby Śląskie
Bydgoskie Zjedn. Maszyn Rolniczych — Bydgoszcz
Zarząd Miejski w Poznaniu

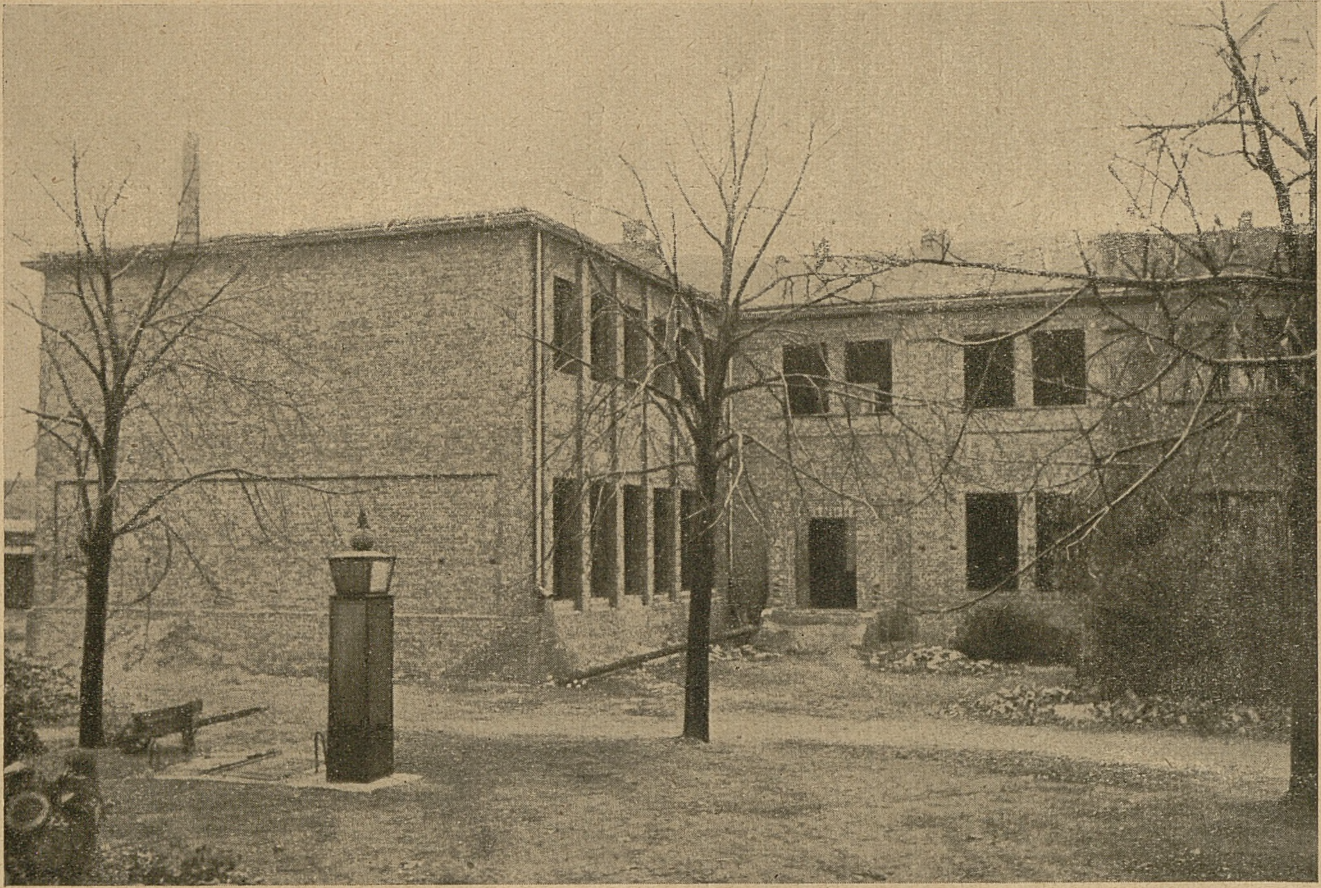
Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej — Warszawa
Wydział Wojewódzki Poznański
Ministerstwo Komunikacji — Warszawa
Biuro Prezydialne — Warszawa
Powiat. Rada Narodowa — Kościan.

Jako jeszcze jeden fakt, charakteryzujący współpracę Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu z przemysłem, należy wymienić udzielenie dotacji przez Centralny Zarząd Przemysłu Cukrowniczego na prowadzenie wykładów i ćwiczeń z cukrownictwa w celu przysposobienia do pracy w tym dziale inżynierów-mechaników, potrzebnych do budowy i nadzoru urządzeń cukrowniczych.

Moje sprawozdanie kończę podziękowaniem dla grona profesorskiego i personelu naukowego i administracyjnego za całoroczne wysiłki oraz życzeniem dla młodzieży Szkoły Inżynierskiej, aby, pokonując wszystkie trudności, wytrwale dążyła do kończenia studiów i wstąpienia w szeregi inżynierskie budowniczych Polski Demokratycznej.

R e k t o r

Inż. B. Orgelbrand

Budynek laboratorium metaloznawstwa (w budowie)

Skład osobowy Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu na rok 1948/49

Rektor: Inż. Bolesław Orgelbrand

Dziekani Wydziałów:

mechanicznego (WM): Inż. Konrad Wilczkowski
elektrycznego (WE): Inż. Józef Węglarz
budownictwa (WB): z oddziałem architektury (A)
i lądowo-wodnym (LW): Inż. Roman Kozak
Studium Wstępne (SW): dyrektor Mgr. Wiktor Jankowski

Profesorowie i wykładowcy:

Alexiewicz Andrzej, dr doc.	matematyka, mechanika (A)
Andrzejewski Marian, inż. mgr	projektow., budown. przem. (A)
Ballenstedt Łucjan, inż. mgr	statyka, budowa mostów (LW)
Barański Franciszek, mgr	biologia (SW)
Będowska Maria, mgr	geografia (SW)
Belina-Borzym Arkad., inż. mgr	geometria wykr. mechan. (WM)
Bielecki Bolesław, inż. mgr	urządzenia elektryczne (WE)
Brzostowski Michał, inż. mgr	mosty, żelbetowe i kamien. (LW)
Buryan Tadeusz, inż. mgr	geologia, petrografia (WB)
Butlewski Zygmunt, dr	matematyka (WM)
Chmielewski Wiktor, dypl. kom.	księgowość (WM)
Czarnecki Jan, inż. mgr	budowa samochodów (WM)
Czarnecki Władysław, inż. mgr	urbanistyka (A)
Drews Jan, inż. mgr	budownictwo wykończen. (A)
Dubas Mieczysław, mgr	Polska współczesna (SW)
Elster Erwin, art. malarz	rysunek odręczny (A)
Gałziński Jerzy, inż. mgr	obróbka mechaniczna (WM)
Gawęcki Leonard, inż. mgr	mechan. urządz. elektrowni (WE)

Grzegorzewski Józef, lektor	język angielski
Hetper Stefania, mgr	chemia (SW)
Jakimowicz Stanisław, inż. mgr	projektowanie wiejskie (A)
Jankowski Wiktor, mgr	geometria wykreślna (WB)
Jasiewicz Adam, mgr	geografia (SW)
Kapitańczyk Kazimierz, dr doc.	chemia
Kapliński Rościsław, inż. mgr	szkice architektoniczne (A)
Karaśkiewicz Edmund, mgr	matematyka (LW)
Kiepuszewski Bronisł., inż. mgr	obrabiarki (WM)
Knabe Henryk, inż. mgr	gospod. cieplna (WM)
Kodym Kazimierz, inż. mgr	dźwignice (WM)
Kozak Roman, inż. mgr	budownictwo (WB)
Kozłowski Tadeusz, inż. mgr	statyka i budown. stalowe (WB)
Lambor Julian, inż. mgr	regulacja rzek, drogi wodne (WB)
Lipiński Franciszek, mgr	kierownictwo laborat. fizycznego
Mann Zdzisław, inż. mgr	geodezja (WB)
Marcolla Kazimierz, inż. mgr	maszynoznawstwo (WE)
Markiewicz Kazimierz, inż. mgr	pompy i silniki wodne (WM)
Mąkówna Maria, mgr	historia (SW)
de Mezer Kazimierz, inż. mgr	budownictwo (A)
Morawski Stanisław, inż. mgr	roboty ziemne i drogi (LW)
Nassalski Czesław, inż. mgr	urządzenia kolej. i stacje (LW)
Nawratil Witold, mgr	język polski (SW)
Olszewski Stanisław, inż.	encyklop. obrab., spawan. (WM)
Orgelbrand Bolesław, inż. mgr	silniki spalinowe (WM)
Orzechowski Jerzy, inż. mgr	fundamentowanie (WB)
Penkala Jerzy, inż.	miernictwo elektryczne (WE)
Płończak Tadeusz, inż.	ćwiczenia architektoniczne (A)
Pomykaj Stanisław, mgr.	Polska współczesna (WM)
Pogórski Stanisław, inż. mgr.	projektow. architektoniczne (A)
Radzicki Józef, dr	organizacja i księgowość
Rajewski Marian, dr inż.	radiotechnika (WE)
Rejowicz Stanisław, inż. mgr	kierown. laborat. elektr. i urz. elektryczne (WE)
Roo Henryk, inż. mgr	urządzenia elektr. (WE)
Roszkowski Wiktor, inż.	budownictwo wiejskie (A)
Rubczak Wacław, inż. mgr	drogi żelazne (LW)

Rybarski Jan, inż. mgr	teletechnika (WE)
Schönhuber Antoni, mgr	matematyka (WE)
Siwak Bolesław, inż. mgr	oświetlenie (WE)
Słoński Stefan, inż. mgr	ćwiczenia architekt. (A)
Stachnik Józef, inż. mgr	wyzysk. obrabiarek (WM)
Stoiński Jan, mgr	Polska współczesna (WB)
Stypułkowski Romuald, inż. mgr	budowa samolotów (WM)
Suchcitz Władysław, dr	język polski (WM)
Suligowski Konstanty, inż. mgr	komunik. miejska (WB)
Szczurkiewiczowa Bron., mgr	język polski (SW)
Szubert Władysław, inż. mgr	urz. telef. i teletechn. (WE)
Szukalski Konrad, mgr	podst. elektr. i radiotech. (WE)
Szyguła Wacław, dr	fizyka (WE)
Szymański Kazimierz, inż. mgr	trakcja elektryczna (WE)
Tatarkiewicz Miecz., art. mal.	rysunek odręczny (SW)
Thomas Franciszek, inż. mgr	budownictwo żelazo-beton. (BW)
Tutak Marian, inż. mgr	obrabiarki (WM)
Tyc Edward, inż. mgr	prawod. budowlane (WB)
Tychowski Feliks, inż. mgr	wytrzymałość, metalografia (WM)
Ulatowski Jarosław, inż. mgr	historia architektury i sztuki (A)
Ulatowski Kazimierz, inż. mgr	historia architektury i sztuki (A)
Ulatowski Stanisław, inż. mgr	technologia, org. i kalkul. (WM)
Węglarz Józef, inż. mgr	maszyny elektryczne (WE)
Wilczkowski Konrad, inż. mgr	termodynamika, kotły i silniki parowe (WM)
Winkler Edward, dr	język rosyjski (SW)
Wojtowicz Bazyli, art. rzeźb.	modelowanie (A)
Wolnik Florian, inż. mgr	obróbka mechaniczna (WM)
Zajączkowski Alfons, mgr	fizyka
Zaus Jan, inż. mgr	statyka (A)
Zborowski Jan, inż. mgr	techn. wys. napięć (WE)
Zeidler Franciszek, dr	matematyka (SW i WM)
Zerbe Mieczysław, mgr	język niemiecki (SW)
Zielonka Wilhelm, inż. mgr	części maszyn (WM)
Zieliński Zbigniew, inż. mgr	historia architektury pol. (A)
Zimmermann Roman, inż. mgr	elektrotechn. słab. prądów (WE)
Żaliński Stanisław, inż. mgr	masz. rolnicze (WM)

Pomocnicze siły naukowe

Asyst. Andrzejewska Maria (A)
Inż. Będowski Adam (WM)
„ Celichowski Bogdan (A)
Insp. Chmielewicz Stanisław (WB)
Asyst. Cofta Henryk (WE)
„ Cylka Stanisław (WM)
Inż. Dębski Włodzimierz
Asyst. Derda Włodzimierz (WM)
Inż. Domański Bohdan (A)
Asyst. Dzierzgowski Janusz (A)
Inż. Falkowski Walerian (WB)
„ Fiałkowski Stanisław (WE)
Mgr Inż. Frankowski Wiktor (WM)
Asyst. Giżewski Edmund (WB)
Inż. Głowacki Zbigniew (WM)
„ Hajnowski Janusz (WM)
„ Hellwig Mieczysław (A)
Asyst. Herchold Witold fizyka
Inż. Hundert Edmund (LW)
Asyst. Jabłoński Henryk (WM)
Inż. Kajoch Władysław (WM)
„ Kachlicki Zdzisław (WE)
„ Kaczorowski Jerzy (LW)
„ Knasiecki Stefan (A)
Asyst. Lassota Kazimierz (WM)
„ Majewski Dionizy (LW)
Inż. Matczak Edmund (WM)
„ Nawrowski Jerzy (A)
Asyst. Nowakowski Bolesław (WB)
„ Nowaczyk Henryk (WE)
Inż. Offierski Aleksander (WM)
Asyst. Pawlak Janusz (A)
Inż. Pawłowski Lech (WE)
„ Pietrzykowski Jan (WM)
Asyst. Przekwasiński Gedeon chemia
Inż. Pudełko Zdzisław (A)

Inż. Rydlewicz Janusz (WE)
„ Salomończyk Bolesław (LW)
„ Schramm Janusz (LW)
Mgr Sroka Aleksander (WB)
Inż. Świergiel Marian (WM)
Asyst. Szydlik Włodzimierz (WM)
„ Trawiński Leon (WB)
Inż. Wellenger Jan (A)
Asyst. Werle Józef fizyka
Inż. Wiśniewski Zbigniew (WM)

Nauczyciele zawodu i personel techniczny:

Fabiś Władysław	nauczyciel zawodu p. o. kierownika warsztatów
Gajewski Edmund	nauczyciel zawodu
Gorwa Marcin	„ „
Korcz Józef	„ „
Kordus Michał	„ „
Lewandowski Stanisław	„ „
Mikołajczak Edwin	„ „
Okrzos Piotr	„ „
Sobkowiak Tadeusz	mechanik lab. fiz.
Trinczek Aleksander	nauczyciel zawodu
Wawrzyniak Jan	„ „

Personel administracyjny Szkoły Inżynierskiej:

Zielińska Łucja	Kierownik Sekretariatu S. I.
Dachowska Genowefa	Maszynistka
Dankowska Maria	Sekr. Sekretariatu Głównego
Dehmelowa Bronisława	Kier. Rachuby
Nowakowska Jadwiga	Sekr. Wydziału Budownictwa
Poślednicka Helena	Bibliotekarka
Prus Elżbieta	Sekr. Wydziału Elektr.
Rypińska Stefania	Registratura
Siwik Helena	Sekr. Spraw Osobowych
Smogulecka Irena	Sekr. Warsztatów Mechanicz.

Zielińska Anna	Pom. działu rach.
Zwolińska Kazimiera	Sekr. Wydziału Mechanicznego
oraz 13 funcjonariuszów	

Zakłady i laboratoria naukowe:

Zakład Fizyki Doświadczalnej
Zakład Chemii Ogólnej i Technicznej
Stacja Doświadczalna i Laboratorium Badania materiałów budowlanych
Stacja Doświadczalna i Laboratorium Bad. silników spalinowych
Stacja Doświadczalna Przemysłu Rolnego, nieruchomości Tulce (pow. Środa), Żerniki (pow. Śrem)
Laboratorium Elektrotechniczne i Miernictwa elektrycznego
Laboratorium dla Bad. Wytrzymałościowych i Metalograficznych
Laboratorium Obróbki Mechanicznej
Laboratorium Obróbki Cieplnej
Biblioteka Szkoły Inżynierskiej (posiada 7874 tomów dzieł technicznych i naukowych; w okresie sprawozdawczym przybyło 1069 tomów; biblioteka prenumeruje 70 czasopism, w tym 36 zagranicznych).

Wykaz studentów

W I semestrze 1947/48 zapisano 287 studentów
w II „ 1947/48 „ 74 „

Ogólna liczba studentów na dzień 30. IX. 1948 r.: 1176 studentów
Na I semestr 1948/49 zapisano 330 studentów

w tym na Wydział Mechaniczny	120
„ Elektryczny	60
Budownictwa:	
sekcja lądowo-wodna	75
„ architektury	75

Ogólna liczba studentów na dzień 1. X. 1948 r.: 1369 studentów

w tym kobiet:	66
mężczyzn:	1303
Absolwentów	124

Sala fizyki podczas wykładu

Wykaz studentów:

Wydział	w I. półroczu roku akadmickiego 1947/48 studiowało na poszczególnych semestrach						w II. półroczu roku akadmickiego 1947/48 studiowało na poszczególnych semestrach						absolw.
	Sem. I	II	III	IV	V	VI	Sem. I	II	III	IV	V	VI	
mechaniczny	74	91	91	61	57	—	74	76	90	86	57	61	72
elektryczny	63	52	63	51	34	—	—	61	52	61	51	25	18
budownictwa:													
a) oddział lądo-wo-wodny	80	53	61	46	20	—	—	87	55	55	41	19	15
b) oddział ar-chitektury	70	32	60	45	39	—	—	72	34	60	38	85	19

Liczba studentów Studium Wstępnego w r. ak. 1947/48 wyniosła 78

Z tego przyjęto na Wydział	Mechaniczny	na I sem. r. ak. 1948/49:	28
„	Elektryczny	„ I „ „ „ „ „	14
„	Budownictwa:		
sekcję	lądowo-wodną	„ I „ „ „ „ „	7
„	architektury	„ I „ „ „ „ „	6

W roku akad. 1948/49 przyjęto na Studium Wstępne 149 słuchaczy,
w tym kobiet: 2
mężczyzn: 147

Ogólna liczba studentów wraz ze Studnium Wstępnym na dzień 31. X. 1948: 1518

Absolwenci Wydziału Mechanicznego — rok akad. 1947/48

marzec 1948 r.

Fic Jan	grup. warsztat.
Górecki Karol	
Kalinowski Błażej	
Pertkiewicz Lucjan	
Prager Gwidon	
Sadowski Jan	
Sulerzyski Edmund	
Górski Witold	grup. konstruk.
Kossatz Kazimierz	
Luterek Stanisław	
Machowiak Stanisław	
Mazur Stanisław	
Piasecki Ludwik	
Piotrowski Witold	
Płoszajczak Franciszek	
Rutkowski Edward	
Seyna Feliks	
Skąpski Jerzy	
Szubert Hipolit	
Wierzejewski Edmund	
Zamorski Jerzy	

czerwiec 1948 r.

Bąkowski Zbigniew	grup. konstruk.
Brzeziński Stanisław	
Cegła Stefan	
Górski Jerzy	
Grotowski Kazimierz	
Owsianowski Feliks	

lipiec 1948 r.

Adamkiewicz Franciszek	grup. warsztat.
Baczewski Alfons	
Kwaśniewski Bolesław	
Marciniak Edmund	
Ogrodowski Henryk	
Rybak Zygmunt	
Piwecki Władysław	
Wardaszko Kordian	
Wiśniewski Zbigniew	
Kajoch Władysław	
Dębski Włodzimierz	grup. konstruk.
Dumania Edward	
Hanc Tadeusz	
Głowacki Zbigniew	
Iwański Jerzy	
Krzymiński Sylwester	
Pietrzykowski Jan	
Slatina Tadeusz	
Stankiewicz Edward	
Szelejak Tadeusz	
Wojczyński Jerzy	
Wolnowska Maria	

wrzesień 1948:

Godlewski Janusz	grup. warsztat.
Mielicki Bolesław	
Olszewski Mieczysław	

Datkowski Józef	grup. konstruk.
Hajnowski Janusz	
Kozłowski Franciszek	
Wieczorek Tadeusz	
Wróblewski Roman	
Wybieralski Czesław	

październik 1948

Dukiewicz Henryk	grupa warsztat.
Andrzejewski Bogdan	grup. konstruk.
Bryś Stanisław	
Chojnacki Jan	
Dankiewicz Witold	
Grzegórski Lucjan	
Jesionek Marcin	
Kaniewski Witold	
Łęcki Henryk	
Nowak Tadeusz	
Piotrowski Janusz	
Rogala Mieczysław	
Tulczyński Bernard	
Zołotajkin Wacław	razem 72 osoby

Absolwenci Wydziału Elektrycznego — rok akad. 1947/48

czerwiec-wrzesień 1948 r.

Oddział Silnoprądowy

Jagodziński Kazimierz	Maszyny elektryczne
Krajewski Tadeusz	Maszyny elektryczne
Łożyński Zbigniew	Urządzenia elektryczne
Patuła Kazimierz	Maszyny elektryczne
Rydlewicz Janusz	Urządzenia elektryczne
Waloch Zdzisław	Maszyny elektryczne
Fiałkowski Stanisław	Maszyny elektryczne

Oddział Słaboprądowy

Janecki Józef	Radiotechnika
Kachlicki Zdzisław	
Kotecki Józef	
Kraus Lesław	
Makowski Tadeusz	
Pawlak Lucjan	
Pawłowski Lech	
Piekutowski Tadeusz	
Płoszyński Mieczysław	
Rakowski Antoni	
Szczepański Edmund	

Razem 18 osób.

Absolwenci Wydziału Budownictwa — rok akad. 1947/48 czerwiec-wrzesień 1948 r.

Sekcja lądowo-wodna:

1.	Bibrowicz Henryk	Budownictwo żelbetowe
2.	Durzyński Henryk	Mosty żelbetowe
3.	Buczkowski Zenon	Drogi żelazne
4.	Falkowski Walerian	Budownictwo żelbetowe
5.	Hellwig Mieczysław	Budownictwo żelbetowe
6.	Hundert Edmund	Mosty żelbetowe
7.	Jacyna Zygmunt	Budowa dróg
8.	Kaczorowski Jerzy	Mosty stalowe
9.	Kłyszewski Henryk	Mosty stalowe
10.	Łupieniak Aleksander	Budowa dróg
11.	Mocek Edward	Mosty stalowe
12.	Reichel Marian	Budownictwo przemysłowe
13.	Salomończyk Bolesław	Budownictwo stalowe
14.	Schramm Janusz	Budowa mostów
15.	Szulc Kazimierz	Budownictwo żelbetowe

Sekcja architektury:

1.	Celichowski Bogdan	Budownictwo mieszkaniowe
2.	Domański Bohdan	Budownictwo przemysłowe
3.	Gebel Zbigniew	Budownictwo mieszkaniowe
4.	Hennig Bronisław	Budownictwo przemysłowe

5. Kozincew Eugeniusz — Projektowanie miejskie
6. Knasiecki Stefan — Projektowanie przemysłowe
7. Kraus Roman — Projekt. użyteczn. publicznej
8. Kręgielski Zbigniew — Budownictwo miejskie
9. Lubierska Ludomila — Projekt. użyteczn. publicznej
10. Liśniewicz Jerzy — Projekt. użyteczn. publicznej
11. Marciniec Krystyna — Projekt. użyteczn. publicznej
12. Nawrowski Jerzy — Budownictwo przemysłowe
13. Pudełko Zdzisław — Projekt. użyteczn. publicznej
14. Skrzypczak Mieczysław — Projektowanie miejskie
15. Turek Józef — Budownictwo przemysłowe
16. Węcławski Jan — Budownictwo przemysłowe
17. Wojciechowski Edward — Budownictwo przemysłowe
18. Wellenger Jan — Budownictwo mieszkaniowe
19. Waschko Zygmunt — Budownictwo mieszkaniowe

razem 34 osoby.

Organizacje Studenckie, Koła naukowe i regionalne

„Bratnia Pomoc" S. S. S. S. I.
Związek Akademickiej Młodzieży Polskiej
Koło Mechaników
Koło Elektryków
Koło Lądowców
Koło Architektów
Sekcja Konstrukcyjno-Lotnicza
Inżynierska Spółdzielnia Pracy
Akad. Koło Uczestn. Walki Zbrojnej o Niepodl. i Demokrację
Akad. Tow. Przyjaźni Polsko-Czechosłowackiej
Akad. Koło Kujawian
Akad. Koło Opolan
Akad. Koło Pałuczan
Akad. Koło Pomorzan
Akad. Koło Pleszewian
Akad. Kolo Śremian
Akad. Związek Morski
Koło Ligi Lotniczej
Koło Młodzieży Akademickiej Ziemi Lubuskiej
Chór Akademicki

Zajęcia warsztatowe w sali tokarek

Sprawozdanie Zarządu Bratniej Pomocy z działalności w roku akademickim 1947/48

Bratnia Pomoc Stowarzyszenie Studentek i Studentów Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu miała niełatwe zadanie w pierwszych dniach swojej działalności. Każdy z dotychczasowych Zarządów musiał włożyć wiele pracy aby móc realizować założenia statutu Bratniej Pomocy, napotykając przy tym na wiele przeszkód związanych z trudnościami naszej organizującej się Uczelni jak i z ciężkim powojennym położeniem materialnym całego społeczeństwa. Konieczność zaspokojenia potrzeb coraz większych rzesz napływających do Szkoły Inżynierskiej studentów, rekrutujących się z szerokich warstw społeczeństwa, nakłada na Bratnią Pomoc coraz większe obowiązki.

Zarząd Bratniej Pomocy w ubiegłym roku akademickim został powołany do życia w listopadzie 1947 r. na zasadzie porozumienia kół naukowych i organizacji ideowo-wychowawczych A. Z. W. M. „Życie", Z. N. M. S., O. K. S. M. W. „Wici" i Z. M. D. w myśl instrukcji Ministerstwa Oświaty. Nowy Zarząd składający się z 12 członków został dnia 3 grudnia 1947 r. zatwierdzony przez J. M. Rektora S. I. prof. inż. B. Orgelbranda oraz Delegata Ministra Oświaty prof. dr B. Kuryłowicza w następującym składzie:

1. Prezes — Rutyński Kazimierz
2. I V-Prezes — Karpiński Edward
3. II V-Prezes — Brązert Jerzy
4. Sekretarz — Janiak Mieczysław
5. Skarbnik — Łożykowski Stefan
6. Kier. Sek. Gospodarczej — Przybysz Zbigniew
7. „ „ Wydawniczej — Rogala Mieczysław
8. „ „ Mieszkaniowej — Czajka Bolesław

9. Kier. Sek. Rozrywkowej — Kosecki Witold
10. „ „ Zdrowia — Giżewski Edmund
11. „ „ Pośrednictwa Pracy — Skrukwa Mieczysław
12. „ „ Spraw Specjalnych — Reif Franciszek

W ciągu całorocznej kadencji zaszły zmiany w kierowictwie sekcji mieszkaniowej, którą w międzyczasie prowadził kol. Neldner Henryk i ostatnio kol. Mikosza Ryszard. Na miejsce kol. Rogali kierownika sekcji naukowej wszedł kol. Górny Mieczysław.

Od pierwszych dni swojej działalności Zarząd ten spotkał się z pełnym poparciem J. M. Rektora, Kuratora Bratniej Pomocy prof. inż. Wilczkowskiego oraz grona profesorskiego. Naczelnym zadaniem nowego Zarządu było usprawnienie całej działalności Stowarzyszenia na wszystkich odcinkach, aby członkowie mogli uzyskać jak najwięcej korzyści. W tym też celu nawiązano kontakt z władzami państwowymi i miejskimi, partiami politycznymi, związkami zawodowymi i Związkiem Samopomocy Chłopskiej.

Na terenie uczelnianym zacieśniono stosunki z kołami naukowymi i organizacjami ideowo-wychowawczymi z którymi nasze Stowarzyszenie wszechstronnie pracuje.

W zrozumieniu potrzeb rozrywkowych i kulturalnych studiującej młodzieży. Zarząd Bratniej Pomocy zorganizował wraz z organizacjami ideowo-wychowawczymi i kołami naukowymi świetlicę Szkoły Inżynierskiej, gdzie obok rozrywek kulturalnych, studenci przez czytanie czasopism z różnych dziedzin mogą pogłębić swoją wiedzę zawodową oraz polityczno-społeczną.

Poprzez Komitet Środowiskowy Federacji Polskich Organizacji Studentów, w skład którego weszło dwóch naszych delegatów w osobach kol. Giżewskiego Edmunda i kol. Janiaka Mieczysława, rozpoczęliśmy szerszą współpracę z Bratnimi Pomocami Uniwersytetu Poznańskiego i Akademii Handlowej.

Podczas swojej kadencji dokładaliśmy wiele starań, aby nasze Stowarzyszenie stało się pomostem między życiem studenckim a resztą społeczeństwa. Członkowie nasi wzięli liczny udział w uroczystościach państwowych, w kwestach ulicznych i przy odbudowie Poznania.

W kwietniu br. ponowiliśmy w Ministerstwie Oświaty starania o akademizację naszej Uczelni w oparciu o partie polityczne, związki zawodowe, Związek Samopomocy Chłopskiej, władze wojewódzkie i miejskie oraz Izbę Rzemieślniczo-Handlową.

Jednym z zasadniczych zadań naszego Stowarzyszenia jest niesienie pomocy każdemu członkowi, w miarę jego potrzeb i naszej możliwości. Aby pomoc ta dotarła do istotnie potrzebujących, została powołana przez Zarząd Bratniej Pomocy Komisja Kwalifikacyjna, której zadaniem jest racjonalny rozdział stypendiów Ministerstwa Oświaty i Towarzystwa Przyjaciół Młodzieży Szkół Wyższych, mieszkań w domach akademickich, obiadów zniżkowych i darmowych oraz przydziałów tekstylnych i innych. W roku sprawozdawczym korzystało ze stypendiów Ministerstwa Oświaty 77 studentów a T. P. M. S. W. 10 studentów. Rozprowadzono pomiędzy członków około 1124 sztuk różnej odzieży, pochodzącej z darów Kwakrów anglo-amerykańskich, Y. M. C. A., szwedzkich i innych. Pożyczek udzielono na łączną sumę 223 000 zł.

Ilość członków Bratniej Pomocy przekroczyła dnia 15. 10. 1948 r. liczbę 1300. Aby usprawnić przy takiej liczbie członków pracę Zarządu, powiększyliśmy i uporządkowaliśmy sekretariat oraz zaprowadziliśmy nową księgowość przebitkową.

Na terenie Bratniej Pomocy działało w roku sprawozdawczym 7 sekcji.

1. Sekcja Wydawniczo-Naukowa.
   Zadaniem tej sekcji jest wydawanie i rozprowadzenie skryptów i innych pomocy naukowych oraz abonowanie czasopism. Po ostatniej reorganizacji sekcja ta zajmuje się przygotowaniem wydania kilku skryptów. Ponadto sekcja prowadzi korespondencję z sekcjami Wydawniczymi Politechnik i Szkół Inżynierskich Polski.

2. Sekcja Kulturalno-Rozrywkowa.
   Działalność tej sekcji opiera się na uprzystępnieniu członkom wszelkich rozrywek kulturalnych. W ramach działal-

ności jej został zorganizowany 1. lutego rb. reprezentacyjny bal Szkoły Inżynierskiej z którego dochód przeznaczyliśmy na zakup samochodu. W czasie od 1. 12. 1947 r. zostało rozprowadzonych 10 795 kuponów na 21 590 zniżkowych biletów do kin poznańskich. Kierownik sekcji dopomaga w prowadzeniu Świetlicy.

3. Sekcja Zdrowia i Wczasów
wybudowała na terenie S. I. boisko do siatkówki i rozprowadziła pomiędzy studentów lekarstwa. Wraz z Br. Pomocą U. P. i A. H. przekazała Opiece Akademickiej w Poznaniu penicylinę, streptomecynę i sulfonamidy za łączną sumę 500 dolarów amerykańskich. W okresie wakacyjnym zajmowała się w ramach działalności F. P. O. S.'u organizowaniem obozów społeczno-wypoczynkowych, z których skorzystało łącznie 45 studentów Szkoły Inżynierskiej, w połowie bezpłatnie, a w połowie ze zniżką 50%-wą.

4. Sekcja Pomocowa.
Działalność sekcji opiera się na niesieniu pomocy studentom w postaci przydzielenia korepetycji, wypożyczania przyborów technicznych itp. Staraniem sekcji przydzielono studentom szereg prac w takich zakładach przemysłowych jak „Stomil", „H. Cegielski", P. K. P. Obecnie sekcja prowadzi dział pomocy pożyczkowo-pieniężnej.

5. Sekcja Spraw Specjalnych.
Sekcja ta została utworzona w listopadzie ub r. do załatwienia spraw związanych F. P. O. S.em, sportem oraz do pomocy innym Sekcjom. W ramach sekcji zorganizowano wczasy zimowe w Karpaczu, w których wzięło udział 50 studentów.

6. Sekcja Mieszkaniowa.
Sekcja wykazała ożywioną działalność. W jej ramach Zarząd Br. Pomocy zakupił i zainstalował węzeł radiowy, przebudował i odremontował 6 pokoi w Domu Akademickim,

zakupił meble itp. W obecnej chwili mieszka w Domach Akademickich 263 studentów z najuboższych warstw.

7. S e k c j a G o s p o d a r c z a.
Zadaniem sekcji było jak najlepsze urządzenie stołówki Bratniej Pomocy. W ciągu całorocznej wytężonej pracy jej kierownictwu udało się podnieść jakość obiadów, zrobić zapasy zimowe dla kuchni, odremontować lokale stołówki, zakupić samochód oraz podnieść ogólną sprawność pracy. Roczną działalność tej sekcji zamknięto bez zadłużenia ogólnym obrotem 4 927 833,50 zł. Obecnie stołówka Bratniej Pomocy wydaje 800 obiadów dziennie, w tym 303 ulgowych i 83 bezpłatnych. Aby nieść dalszą pomoc kolegom, rozpoczęliśmy wydawanie kolacji i śniadań.

Sprawozdanie to obejmuje tylko ogólny zarys działalności Bratniej Pomocy. Do ważniejszych przedsięwzięć obecnych Zarządu Bratniej Pomocy należy scentralizowanie wydawnictw naszej Uczelni w ramach Sekcji Wydawniczo-Naukowej z udziałem przedstawicieli Zarządów Kół Naukowych. Na tym polu planujemy w najbliższym czasie wydanie szeregu skryptów naukowych, pragniemy zorganizować odczyty na tematy naukowe, gospodarcze i społeczne, dla zapoznania studentów z szerszym życiem techniczno-gospodarczym i społecznym.

Sekretarz Bratniej Pomocy

Janiak Mieczysław

Zajęcia warsztatowe w sali tokarek

ŚLUBOWANIE AKADEMICKIE

Otrzymując obywatelstwo akademickie, składam w ręce J. M. Rektora uroczyste ślubowanie, że będę wytrwale dążył . . . do zdobycia wiedzy, nie przyniosę ujmy dobremu imieniu Uczelni i w pełni poszanowania wobec profesorów i władz Akademickich będę posłuszn . . . ustawom, przepisom i Władzom Uczelni.

Podpis ....

....

Miejscowość i data

WYKŁAD INAUGURACYJNY

WYGŁOSZONY

NA OTWARCIE ROKU AKADEMICKIEGO 1948/1949

DNIA 20 LISTOPADA 1948

Inż. Kazimierz Ulatowski

Architektura w kręgu sztuk plastycznych w pochodzie wieków*)

Chciałbym się z Wami podzielić — nie tyle wiadomościami, bo ich nie mam za wiele, ile wątpliwościami, które mnie dręczą i na które nie umiem znaleźć wyjaśnienia.

Dlaczego z momentem, kiedy powstały uczelnie architektury, załamała się twórczość w architekturze? Dlaczego plastyka, odkąd zaczęto jej uczyć w akademiach, zatraciła się w beznadziejnym akademiźmie, i aczkolwiek, wskrzeszana ożywczymi prądami różnych w długim pochodzie postępujących secesyj przetrwała wprawdzie o wiek cały dłużej niż architektura — w chwili obecnej ciężkim znojem cerebralnych wysiłków szuka wciąż nowych dróg i zdaje się, jakoby zagubiła jedyną prawdziwą, której nikt znaleźć nie umie.

Podobno na to się uczymy historii, aby zrozumieć chwilę obecną.

Czy to przypadkiem nie paradoks?

Mieliśmy w przeszłości okresy wspaniałych, potężnych wzlotów w sztuce. Czy w owych czasach wielcy twórcy karmili się historią i czy zastanawiali się głęboko nad chwilą obecną, i czy owe pokolenia współczesne wielkim twórcom potrzebowały studiowania ciężkich foliałów, napełnionych estetyką czyli filozofią sztuki?

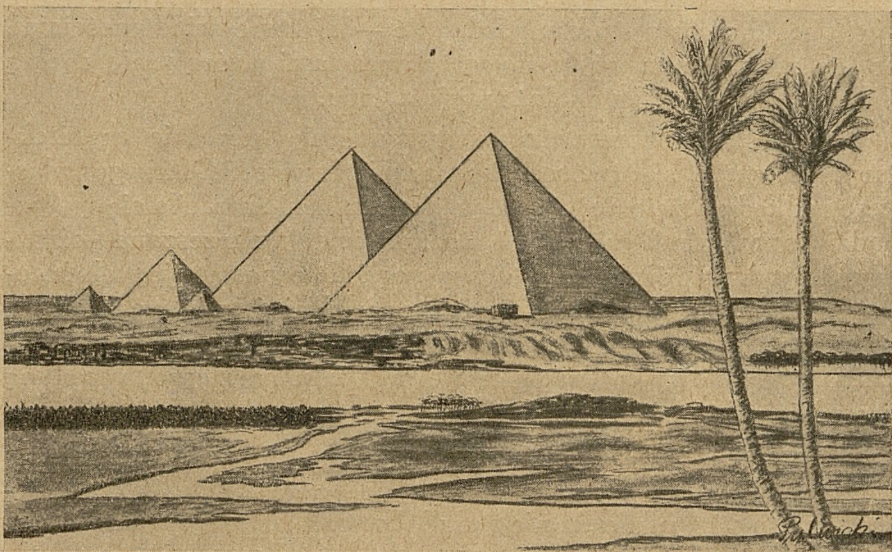
Chyba nie — a przecież powstały w owych czasach dzieła tak potężne i duchem twórczym przepełnione — że my, ludzie dwu-

*) Rysunki do odczytu wykonali Liśniewicz Jerzy, Pudełko Zdzisław i Pulwicki Czesław.

dziestego wieku, rzekomo kulturalni, przerafinowani i mądrości wszelakiej pełni — schylamy przed nimi głowy w niemym podziwie.

Przypomnijmy sobie Egipt. Lat temu cztery tysiące. Jakiż obraz?

Bezbrzeżna równina żółtego piasku, przerznięta modrawą wstęgą Nilu, obrzeżoną z obu stron zielonym pasem pól uprawnych i ogrodów, nad tym wszystkim ogromna błękitna kopuła wiecznie bezchmurnego nieba. A na tle tej błękitnej kopuły

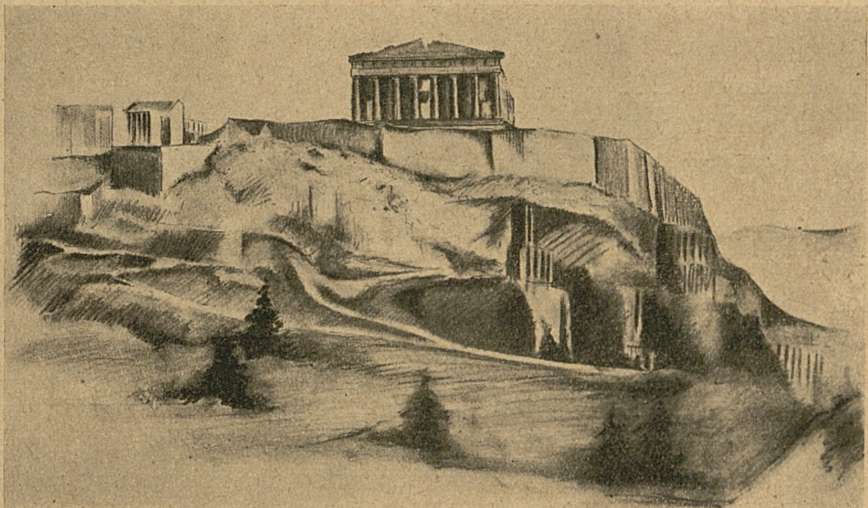
błyszczą polerowanym granitem potężne kolosy: piramidy. Ogrom ich uprzytomnimy sobie, gdy zdamy sobie sprawę, że największa z nich, Cheopsa, zbudowana na kwadracie czterokrotnie większym niż nasz Stary Rynek, a jej oś pionowa blisko dwa i pół razy wyższa niż nasza wieża ratuszowa.

Szczytowy kamień, złotem błyszczący, symbol oka Faraona, snem wiecznym spoczywającego w głębi piramidy. W wierzeniach ludu Egiptu Faraon był bogiem, zatem miał prawo patrzeć słońcu w twarz.

Patrząc na tę najdoskonalszą formę architektoniczną, jaką była piramida egipska, zastanawiam się nad przyczyną sprawczą tego dzieła, że użyję terminu Arystotelesa.

Oto ona: wielkość, albo powiedzmy idea wielkości, potęgi i władzy faraonowej, ujęta w najprostsze i przeto zrozumiałe i czytelne formy geometryczne.

Profesorów politechniki ani akademii sztuk pięknych wówczas nie było. Wątpić sobie pozwalam, czy wiecznie żyjący architekt faraona Cheopsa czy Amenhetepa zdawał sobie sprawę że jest artystą.

Prapoczątki sztuki z pewnością powstawały z przyczyn od niej dalekich.

Świątynie egipskie, oczywiście więcej rozczłonkowane niż piramidy, przecież jak one, wtapiały się w pejzaż i z niego wyrastały.

Tutaj już sama architektura nie wystarczała, stowarzyszyły się z nią sztuki plastyczne, rzeźba i malarstwo. Drążony w formie ćwierć koła gzyms, przedziwny w swej prostocie, wieńczył po-

tężne pylony, wszędzie ten sam, tworząc doskonałą harmonię, abstrakcyjne piękno pochylonego liścia palmy, a jego polichromia była czymś zupełnie naturalnym, czymś nadwyraz prostym. Kolosy posągów królewskich, polichromowane płaskorzeźby i hieroglify — wszystko to było razem wziąwszy, syntezą trójdźwięczną architektury, rzeźby i malarstwa — albo raczej wszystko było architekturą — czy kolumna barwna, ogromna, zwieńczona palmową czy lotosową głowicą, czy posąg o formach uproszczonych, czy barwne ornamenty.

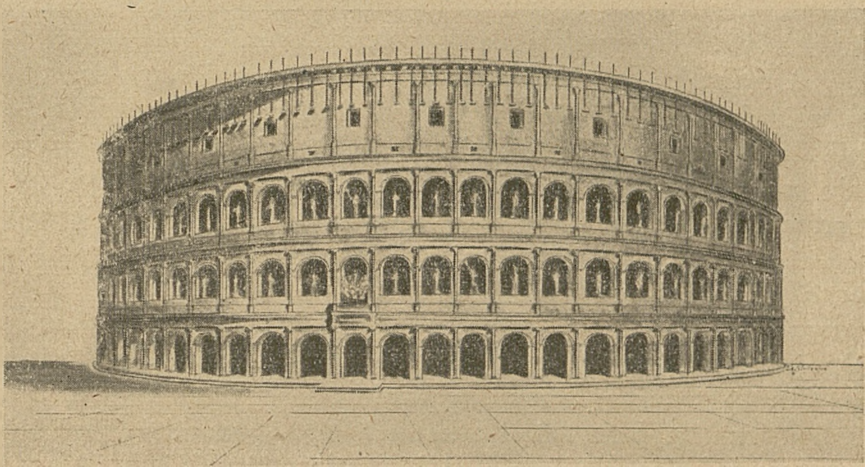
A przyczyna sprawcza całej tej sztuki egipskiej — idea, którą Egipt żył przez kilka tysięcy lat, a która wyszła z religii, tak mocno z nią związana, że można tu mówić o całkowitym działaniu wzajemnym, w sztuce wyrażała się religia, sztuka była nabożeństwem.

Partenon.....

Dźwięk tego słowa przenosi nas w inny okres wielkich wzlotów sztuki — do Grecji. Co za kontrast w stosunku do sztuki egipskiej!

Tam konstrukcja jaknajbardziej uproszczona, spokój pełen majestatu, dumne wyzwanie wieczności — tutaj również wartości wieczne, ale formy inne. Zasadnicza forma Partenonu, to wydłużony prostopadłościan, ożywiony procesjonalnym pochodem kolumn marmurowych, ozłoconych słońcem, przecudnie kontrastujących z błękitem helleńskiego nieba, z głowicami o barwach gorących — nad nimi triglify o prostym pionowym rysunku idą na przemiany z metopami, a w nich rzeźby doskonale związane z architekturą — cały ten fryz mieni się barwami — przecudna synteza architektury, rzeźby i malarstwa, a wszystko razem wynik świadomej, jasnej i w najdrobniejszych szczegółach konsekwentnie przeprowadzonej myśli konstrukcyjnej — i w najdoskonalszej proporcji w mozolnym trudzie przez wieki wymierzonej i wypracowanej. A skoro i tutaj szukać będziemy przyczyny sprawczej tego cudnego dzieła, znajdziemy ją w zbiorowej myśli twórczej kilku pokoleń genialnego narodu Hellenów, dla którego sztuka i piękno była najwyższą afirmacją życia, pełnego radości bytowania w słońcu.

Naród pełen temperamentu i wyobraźni, który bogów sobie stworzył na obraz i podobieństwo swoje i żył z nimi jako z równymi sobie, na Olimpie niebo umieścił, na Parnasie osadził Apollina Kitarzystę w otoczeniu muz — gaje, łąki i ruczaje zaludnił nimfami, satyrami i pankami, fletnistami, w morzu purpurowym oglądał przecudne najady i słuchał melodii trytonów trąbiących na muszlach, na lesistych zboczach gór tessalskich nasłuchiwał tętentu centaurów, w nagości ciała ludzkiego widział najwyższe i najczystsze piękno. Naród, który z człowieka zrobił boga, stworzył najpiękniejszą sztukę, nie mędrkując, nie szukając dróg dla sztuki, bo ona była w nim. Nie trzeba było politechnik ani akademii sztuk pięknych, mistrze jak by się na kamieniu

rodzili. Naród grecki żył sztuką, sztuka ta była zrozumiała i czytelna dla wszystkich, kultywowana przez pokolenia.

Sztuka była jedną z najważniejszych funkcji społecznych w narodzie Hellenów. Le Corbusier, wielki prorok architektury jutra, w dziele swoim: „Vers une architecture" wyjaśnia, na czym polega piękno architektury: światła i cienie w oczach naszych odsłaniają formy . Najprostsze zaś bryły, a więc sześciany, stożki, kule, cylindry i piramidy dają w świetle słońca obraz najbardziej jednolity, jasny i czysty, są to zatem formy najpiękniejsze, formy doskonałe.

Z takich to najprostszych brył składa się architektura Egiptu, Grecji i Rzymu.

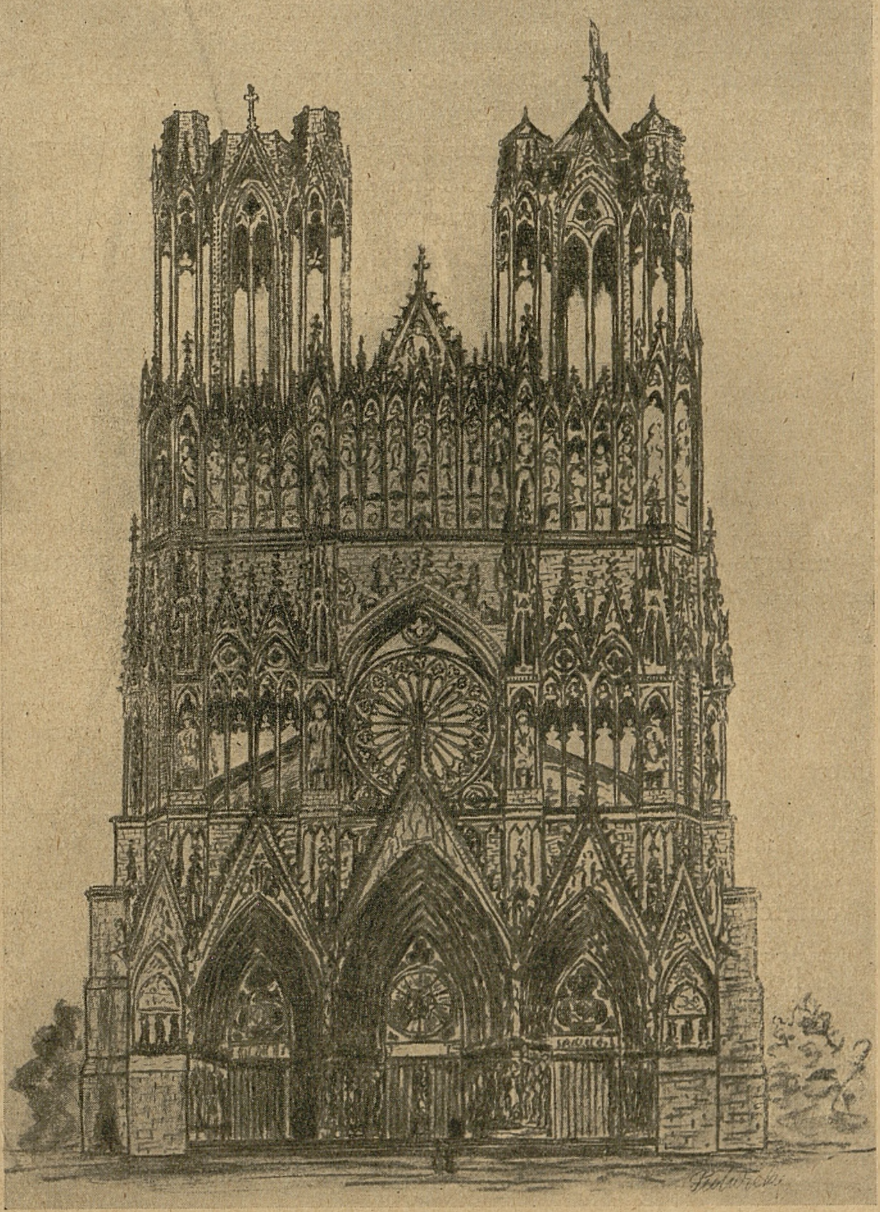
Le Corbusier wymienia piramidy, świątynię w Luksorze, Partenon, Kolosseum i „Villa Hadriani".

W tych dziełach widzi Le Corbusier piękno doskonałe ostateczne. Odmawia jednak tytułu tego katedrze gotyckiej, ponieważ jak mówi, architektura gotycka w zasadzie swej nie opiera się na kompozycji brył najprostszych. Według niego katedra gotycka nie jest dziełem stworzonym przez formę, jest natomiast dramatem: Wynikiem walki z prawem ciężkości, przeżyciem zmysłowym porządku czuciowego.

Le Corbusier ma swój niewątpliwie ustalony autorytet: Paryż, Europa, świat cały, do czego dochodzi od niedawna i Wrocław. Nie wypada z nim polemizować.

A jednak Dajmonion mówi mi, że o ile ma słuszność w twierdzeniu zasadniczym, nie ma racji odmawiać doskonałości piękna katedrze gotyckej. Dlaczego dramat zaklęty w kamień nie ma być pięknem doskonałym? Niechcąc jednak z moim skromnym zdaniem być odosobniony, powołam się na inny nie mniej ustalony autorytet, mianowicie innego genialnego Francuza, największego może artysty-rzeźbiarza ostatniego stulecia, Auguste Rodin. Ten wielki artysta był również piszącym. Oprócz „l'Art" napisał gruby tom „Les cathédrales de la France", w którym z każdej stronnicy wieje ogromny zachwyt nad katedrą gotycką. I on mówi o harmonijnym współdziałaniu świateł i cieni, które zdaniem jego jest celem i środkiem, i w ogóle sensem wszelkiej sztuki, a przede wszystkim architektury, która jak Rodin mówi, jest najwięcej uduchowiona i równocześnie najwięcej zmysłową sztuką.

Dla użycia świateł i cieni stosownie do ich istoty i swoich celów architekt rozporządza jedynie pewnymi kombinacjami płaszczyzn geometrycznych — a przecież jak potężne wyniki potrafi on osięgnąć tak prostymi środkami! Rzeźba zaś, mówi dalej wielki rzeźbiarz Rodin, jest tylko odmianą wielkiego gatunku architektury, i nie powinniśmy o rzeźbie mówić inaczej, jak tylko podporządkowując ją architekturze.

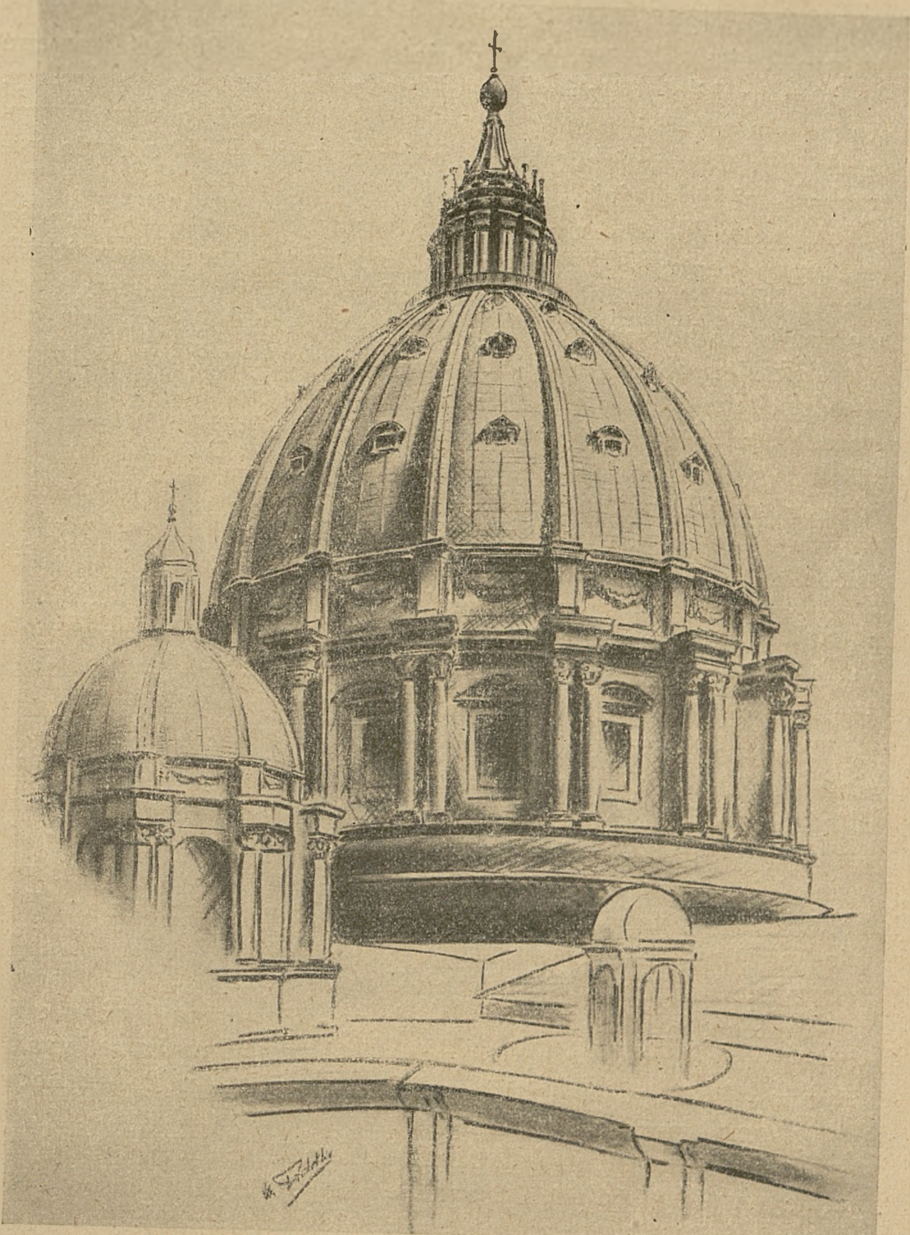
Lecz wróćmy do katedry gotyckiej, oczywiście średniowiecznej, broń Boże nie dziewiętnastowiecznej. Wiedeńska Votivkirche, dzieło wieku dziewiętnastego, aczkolwiek Niemcy ją sobie chwalą, tyle ma wspólnego z gotycką katedrą, ile licha reprodukcja z oryginałem, arcydziełem wielkiego mistrza.

Otóż sztukę gotycką należy oglądać pod zupełnie innym kątem widzenia niż antyk czy renesans. Sztuka ta była bowiem ucieleśnieniem średniowiecznego chrześcijaństwa. Świat i zaświat, oto dwa zasadnicze pojęcia, które przeciwstawił najwyraziściej wielki nasz filozof August Cieszkowski: Świat starożytny i zaświat chrześcijański, a święty Tomasz z Akwinu tak był przejęty marnością tego świata, że „zaświat" nazywał swoją ojczyzną. Uduchowienie religijne i głębia mistyczna, to przyczyna sprawcza sztuki gotyckiej, a najwyższym i najpotężniejszym jej wyrazem była katedra. Była ona najcudniejszą symfonią zaklętą w kamień, była prawdziwą poezją średniowiecza. „Alors quiconque naissait poète se faisait architecte" mówi Wiktor Hugo w swojej książce Notre Dame de Paris, która zawiera głęboko pomyślaną syntezę średniowiecza.

O ile w sztuce greckiej powtarzało się ubóstwienie człowieka-herosa, o tyle katedra gotycka wyraża naczelną ideę chrześcijaństwa: Bóg stał się człowiekiem i umarł za nas na krzyżu. A idea ta wypowiada się harmonijnym trójdźwiękiem architektury, rzeźby i malarstwa.

Jak płomień jasny wznosiła się katedra ku niebu, jako wyraz mistycznych tęsknot udręczonej ludzkości, powiązane filary wznoszą ku górze sklepienie ostrołukowe, w oparciu o potężne kontrforsy. Kamień zatraca swoją ciężkość, jak raca płomienna leci ku górze i rozpyla się w powietrzu w najsubtelniejsze koronki, olbrzymie okna-witraże śpiewają cudowną pieśń barw roztopionych w słońcu — a wewnątrz, przy filarach, wokół rzeźbionych portali, wszędzie przypięte postacie świętych, wznoszące dłonie ku Chrystusowi w mandorli czy królowej niebios.

Artysta, architekt, czy malarz, czy rzeźbiarz, rezygnują z indywidualności i sławy, wszyscy pracują „ad maiorem Dei gloriam" — i w ten sposób powstają cuda takie, jak Notre Dame w Paryżu, katedry w Reims, Amiens, czy Kościół Mariacki

w Krakowie — nigdy nie było takiej współpracy — za wyjątkiem Egiptu, takiego współdziałania rzeźby i malarstwa z architekturą. Postacie świętych wydłużane, wąskie, ściśle stylizowane do form architektonicznych. — Katedry gotyckie to najwyższy, a zarazem ostatni wyraz sztuki o charakterze powszechnym, sztuki dla wszystkich, sztuki będącej najgłębiej odczutą potrzebą całej ludzkości.

Aż nadszedł renesans a z nim wyzwolenie indywidualności człowieka i artysty z pod jarzma jednej, wielkiej i wszystkich ogarniającej idei — ale i wyzwolenie rzeźby i malarstwa z pod wpływów architektury.

Człowiek obudził się jakby z jakiegoś letargicznego transu — odzyskał siebie. Ale od tego czasu sztuka zatraciła swoją wszechwładną funkcję społeczną — stała się sztuką mecenasów, sztuką wybranych, a dla szarego człowieka zbytkiem. Nie odrazu coprawda do tego doszło — w samym renesansie żyją jeszcze wpływy Giotta, jeszcze Leonardo na ścianie refektarza maluje wieczerzę pańską, Rafael swoje Stanze i lodżje Watykańskie a potężny tytan samotnik Michał Anioł rzuca swoje natchnione, jakoby z wichru powstałe wizje Boga Stworzyciela na sklepienia kaplicy sykstyńskiej — ale on, twórca największego cudu świata, kopuły św. Piotra, staje się — Ojcem baroku.

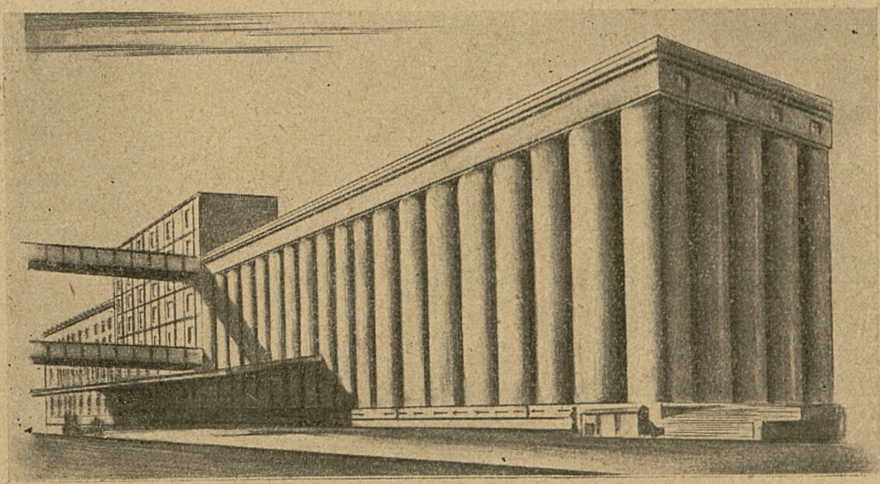
Barok wbrew Jezuitom sprowadza zeświecczenie sztuki koscielnej. Jeszcze Bernini kojarzy architekturę z rzeźbą, potężne dłonie jego jak ręce Samsona zatargały kolumnami Palladia i skręciły je w skręty konwulsyjne, a wraz z nimi pozbawiły świętości postacie świętych — i one przystosowane do skręconych kolumn stoją na piedestałach w jakiejś nie ekstazie średniowiecznej, wniebowziętej, ale w jakimś zapamiętaniu epileptycznym. Fra Angelico a Bernini, co za kontrast!

Nadchodzą wreszcie czasy suchego klasycyzmu — aż w końcu w wieku XIX załamuje się twórczość architektoniczna, nastaje psychoza historyzmu a wraz z nim elektyzm i naśladownictwo. W miejscu pracowni wielkich mistrzów powstają specjalne uczelnie architektury, w których studenci uczą się stylów, nie mających nic wspólnego z architekturą, a brak talentów twórczych zastępuje skrzętnie zbierana wiedza techniczna.

Tymczasem powstał nowy świat — świat wielkiego przemysłu, — który nie potrzebował architektury a potrzebował fabryk z żelaza.

San Giminiano kiedyś — dzisiaj Łódź fabryczna — dwa obrazy, jakże odmienne, między jednym a drugim, zagubiła się prawda i piękno.

Dziś przeżywamy chwilę przełomową. W architekturze powstał wielki inicjator Le Corbusier, który nawołuje do budowy mieszkań ludzkich pełnych światła, słońca i powietrza i który właśnie w wielkim przemyśle widzi warunki odrodzenia architektury wyrastającej na standaryzacji, ale nie wiadomo kiedy

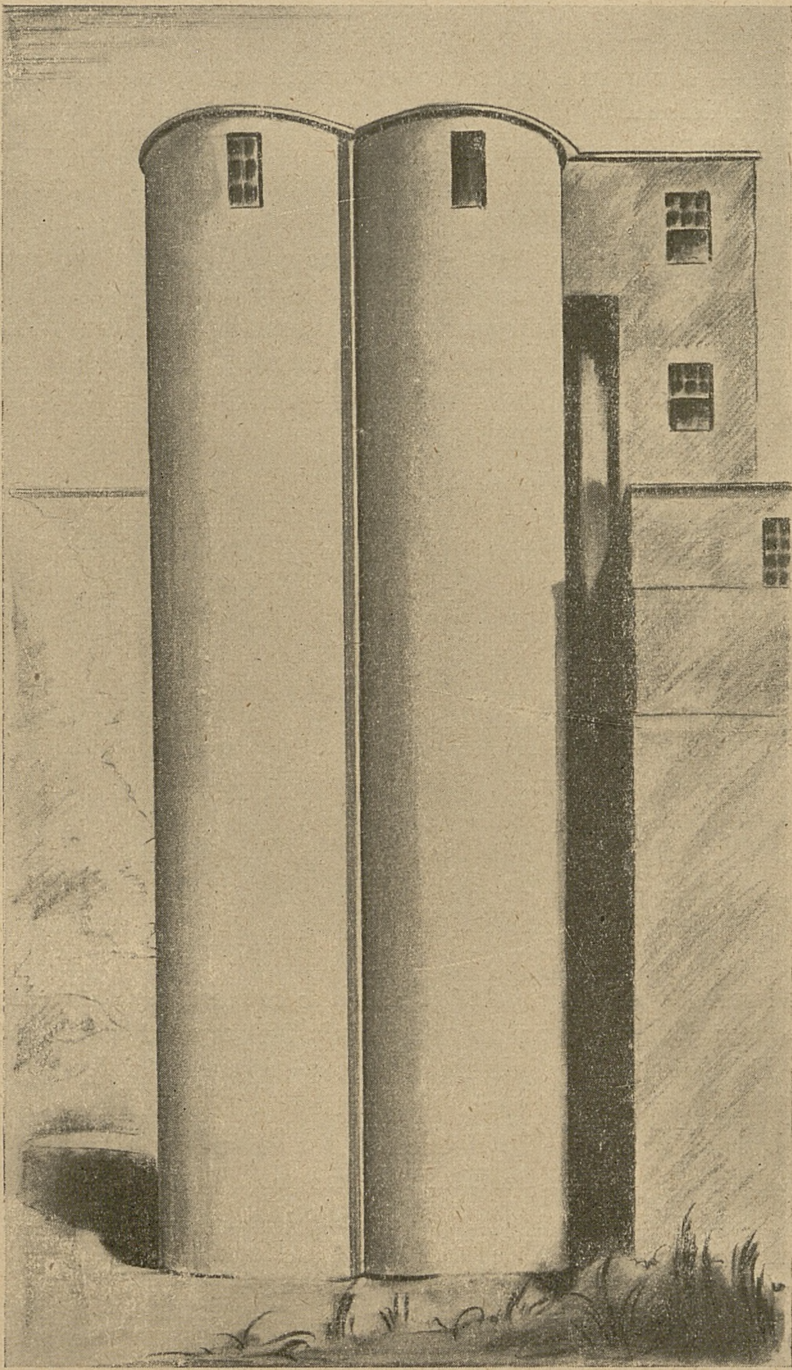

mówi serio, czy kiedy woła: „Krzesła są to maszyny do siedzenia, albo dom jest maszyną do mieszkania" — czy też kiedy mówi: „Architektura nie ma nic wspólnego z użytecznością".

Prorocy zawsze wyrażali się niejasno.

Należałoby może powiedzieć, że budownictwo ma na celu zaspakajanie potrzeb, architektura zaś ma cele inne.

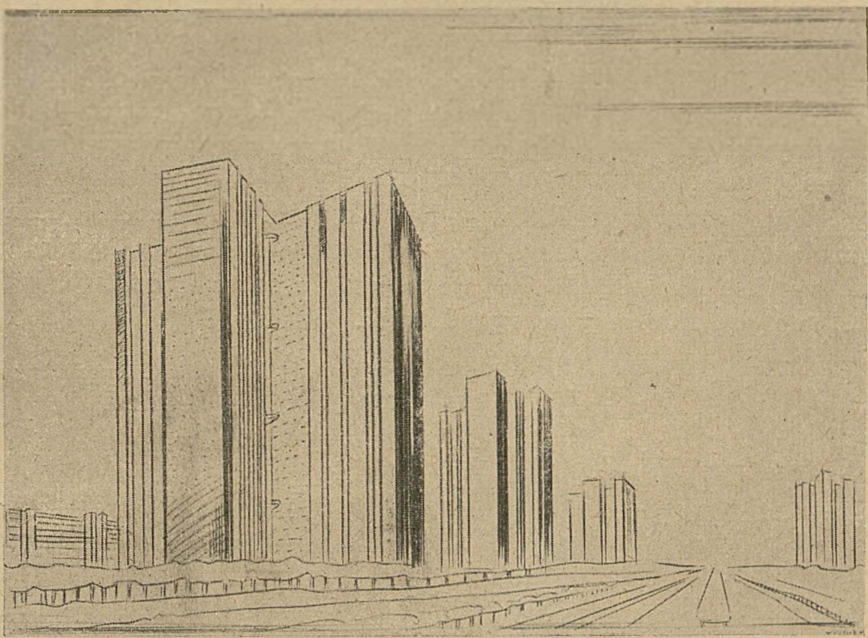
Sztuki plastyczne, wyzwolone, niewątpliwie święciły wielkie tryumfy w wiekach ubiegłych i jeszcze w wieku XIX. — Stały się wreszcie nieczytelne dla ogółu, szukając w drodze czystego

rozumowania coraz nowych dróg, błąkając się między naturalizmem a surrealizmem, gubiąc po drodze supremację myśli nad formą.

Sztuki plastyczne wyzwoliły się z pod supremacji architektury. Dawne freski zastąpiły obrazy sztalugowe, które już nie mają nic wspólnego z ścianą, prócz gwoździa, na którym wiszą i który można wbijać w coraz to innym miejscu.

Sztuka obecna społecznej funkcji nie spełnia — ratować ją i dźwignąć może nawrót do architektury, która w ostatnim

czasie staje na drodze do podjęcia funkcji społecznej, jako architektura dla szerokich mas, jak ongiś w starożytności i średniowieczu.

Nie było wypadków w dziejach świata by nową architekturę, a choćby jeden szczegół architektoniczny stworzył jeden genialny architekt — pokolenia całe tworzyły architekturę.

Z mozolnego trudu kilku pokoleń wyrosło doskonałe piękno głowicy doryckiej i pełna niewysłowionego wdzięku szlachetna smukłość jońskiej kolumny, a na subtelne koronki z kamienia i płomienne witraże gotyku złożyła się mozolna praca i myśl twórcza kilku wieków.

I dzisiaj nowej architektury nie stworzy genialny architekt, ani jej nauczy żadna uczelnia. Szkoła tylko otwiera swym uczniom bramy na świat, na życie.

Czasy dzisiejsze przynoszą architektom nowe zadania o tak szerokich horyzontach, o jakich się nie śniło bezimiennym twórcom katedr, ani tym, którzy budowali pałace dla mecenasów.

W sztuce nie ma rozwoju — są tylko wzloty i upadki.

Przeżyliśmy okres upadku, przez kilka pokoleń.

Nowe formy życia podyktują nowe formy sztuki — nie z podręczników będziemy je czerpać, a z wiecznie odradzającego się życia.

Minęły czasy mecenasów — nastaje pora, kiedy architektura a z nią sztuki plastyczne będą potrzebą powszechną wszystkich, jak ongiś, a mecenasem będzie społeczność, naród, państwo, inaczej mówiąc zbiorowy szary człowiek.

B. Dział konstrukcyjno-energetyczny

L. p.	Przedmioty	Rok: I				II				III			
	Semestr:	I		II		III		IV		V		VI	
		w.	ć.	w.	ć.	w.	ć.	w.	ć.	w.	ć.	w.	ć.
1	Matematyka wyższa I.	Rok I. według programu ministerialnego											
2	Matematyka wyższa II.												
3	Fizyka doświadczalna												
4	Pracownia fizyczna												
5	Chemia techniczna												
6	Geometria wykreślna												
7	Kreślenia techniczne												
	Mechanika:												
8	Statyka												
9	Kinematyka i dynamika					4							
10	Wytrzymałość I.												
11	Wytrzymałość II.					4							
12	Pracownia wytrzymałościowa						2						
13	Mechanika cieczy i gazów					2							
14	Termodynamika					4							
	Technologia:												
15	Materiałoznawstwo					2							
16	Hutnictwo, odlewnictwo I.												
17	Hutnictwo, odlewnictwo II.					2							
18	Obrób. bezwior. kuźnictwo prasowanie. wyciąganie, przebij. walcowanie I.												
19	walcowanie II.							4					
20	Metalografia I.							2					
21	Metalografia II.									2			
22	Pracownia metalograficzna										2		
23	Spawanie I.							2					
24	Części maszyn z kreśl. I.												
25	Części maszyn z kreśl. II.					8	2	6	6				
26	Dźwignice z kreśl. urz. transp I.							4					
27	Dźwignice z kreśl. urz. transp II.									2	2		
28	Kotły parowe z kreśl. I.							4					
29	Kotły parowe z kreśl. II.									2	2		
30	Silniki parowe i turbiny									6	2		
31	Ogrzewnictwo i chłodnictwo									2			
32	Silniki spalinowe									6	2		
33	Gospodarka cieplna									4			
34	Turbiny wodne i encykl. pomp							6					
35	Pompy i sprężarki									4			
	Obróbka wiórowa:												
36	Encyklopedia obróbki I.												
37	Encyklopedia obróbki II.												
38	Mechanizmy obrabiarek					4							
39	Narzędzia					3	1						
40	Obróbka kół zębatych							2					
41	Obróbka przygotowana									1	1		
42	Pasowania							2					
43	Zajęcia warsztatowe												
	Do wyboru:												
44	Konstrukcja samochodów												
45	Konstrukcja samolotów											6	
46	Maszyny rolnicze												
47	Projekty												32
	Elektrotechnika:												
48	Elektrotechnika ogólna					4							
49	Napędy warsztatowe							2					
50	Pracownia elektryczna								2				
	Przedmioty pomocnicze:												
51	Kalkulacja. organizacja											2	
52	Rachunkowość i korespondencja											1	
53	Nauka społ. i prawno-państw.									2			
54	Nauka o Polsce i świecie współcz.											2	
55	Higiena i bezp. pracy											1	
	Suma wykładów i ćwiczeń:					37	5	34	8	31	11	12	32
	Suma ogólna:					42		42		42		44	

Rozkład godzin na Wydziale Elektrycznym na rok 1948/49 dla II i III roku według dawnego planu

A. Dział prądów silnych

L. p.	Przedmioty	I		II		III		IV		V		VI	
		w.	ć.	w.	ć.	w.	ć.	w.	ć.	w.	ć.	w.	ć.
	Przedmioty przygotowawcze:	Rok I według programu ministerialnego											
1	Matematyka I.												
2	Matematyka II. i III.					2	2						
3	Fizyka doświadczalna I.												
4	Fizyka doświadczalna II.												
5	Fizyka doświadczalna III.					2							
0	Mechanika techniczna I.												
7	Mechanika techniczna II.												
8	Chemia techniczna												
9	Nauka o rzutach i kreśl. techn.												
	Przedmioty zawod. mechaniczne:												
10	Materiałoznawstwo I.												
11	Materiałoznawstwo II.												
12	Obróbka warsztatowa												
13	Warsztaty												
14	Maszynoznawstwo ogólne z term. i hydr. I.												
15	Maszynoznawstwo ogólne z term. i hydr. II.					4	2						
16	Części maszyn z kreśleniami I.												
17	Części maszyn z kreśleniami II.					4	2						
	Przedmioty zaw. elektrotechn.:												
18	Podstawy elektrotechniki I.												
19	Podstawy elektrotechniki II.					5	1						
20	Podstawy radiotechniki I. i II.							2	2				
21	Miernictwo elektryczne I.												
22	Miernictwo elektryczno II.					4							
23	Miernictwo elektryczne III.							2					
24	Miernictwo elektryczne IV.									2			
25	Pracownia elektryczna I.												
26	Pracownia elektryczna II.						2						
27	Pracownia elektryczna III.								4				
28	Pracownia maszyn elektr.										4		
29	Elektrochemia							2					
30	Maszyny elekrtyczne I.					4	2						
31	Maszyny elekrtyczne II.							4	2				
32	Maszyny elektryczne III. i IV.									4	2	2	
33	Prostowniki									2			
34	Urządzenia nisk. napięcia I.					4	2						
35	Urządzenia nisk. napięcia II.							6	2				
36	Urządzenia (wys. napięcia) III.							4	2				
37	Urządz. (centr. i podstacyj) IV.									10	4		
38	Encyklopedia tele- i radiotechniki											4	
30	Oświetlenie elektryczne							3	1				
40	Grzejnictwo domowe i przemysł.							2					
41	Napędy elektryczne w przemyśle									3	1		
42	Koleje elektryczne									3	1		
43	Projekty dyplomowe												30
44	Spawanie elektryczne							3					
45	Technika wysokich napięć									4	2		
46	Urządzenia mech. siłowni							4					
	Przedmioty pomocnicze:												
47	Rachunkowość i księgowość											2	
48	Ustaw. przem. i org. przeds.											2	
49	Higiena i bezp. pracy.											2	
50	Nauka o Polsce i świecie współcz.											2	
	Suma wykładów i ćwiczeń:					29	13	32	13	28	14	14	30
	Suma ogólna:					42		45		42		44	

B. Dział telekomunikacji

L. p.	Przedmiot	I		II		III		IV		V		VI	
		w.	ć.	w.	ć.	w.	ć.	w.	ć.	w.	ć.	w.	ć.
	Przedmioty przygotowawcze:	Rok I. według programu ministerialnego											
1	Matematyka I.												
2	Matematyka II. i III.					2	2						
3	Fizyka doświadczalna I.												
4	Fizyka doświadczalna II.					2							
5	Fizyka doświadczalna III.												
6	Mechanika techniczna I.												
7	Mechanika techniczna II.												
8	Chemia techniczna												
9	Nauka o rzutach i kreśl. techn.												
	Przedmioty zawod. mechaniczne:												
10	Materiałoznawstwo I.												
11	Materiałoznawstwo II.												
12	Obróbka warsztatowa												
13	Warsztaty												
14	Maszynoznawstwo ogólne z term. i hydr. I.												
15	Maszynoznawstwo ogólne z term. i hydr. II.					4	2						
16	Części maszyn z kreśleniami I.												
	Przedmioty zaw. elektrotechn.:												
17	Podstawy elektrotechniki I.												
18	Podstawy elektrotechniki II.					6	2						
19	Podstawy radiotechiki I i II							6	2	3	1		
20	Miernictwo elektryczne I.												
21	Miernictwo elektryczne II.					4							
22	Miernictwo elektryczne III.							4					
23	Miernictwo elektryczne IV.									4			
24	Pracownia elektr. I.												
25	Pracownia elektr. II.						2						
26	Pracownia radiotechn. I.								2				
27	Pracownia radiotechn. II.										3		
28	Elektrochemia							2					
29	Akustyka techniczna									3	1		
30	Encyklop. maszyn elektr.									2	4		
31	Prostowniki									2			
32	Urządzenia nisk. napięcia I.					4	2						
33	Urządzenia nisk. napięcia II.							4	2				
34	Urządzenia telegrafów I.							4					
35	Urządzenia telegrafów II.									2	2		
36	Urządzenia sygnalizacji							3	1				
37	Urządzenia telefonów I.							4	2				
38	Urządzenia telefonów II.									4	2		
39	Urządzenia radiotechniczne I.							4	2				
40	Urządzenia radiotechniczne II.									6	2		
41	Urządzenia radiotechniczne III.											2	
42	Urządzenia fotoelektryczne											2	
43	Oświetlenie elektryczne					2							
44	Projekty dyplomowe												30
45	Lampy elektronowe					3	1						
46	Telewizja											3	1
47	Optyka elektronowa					2							
48	Części i schematy radiowe						1						
	Przedmioty pomocnicze:												
49	Rachunkowość i księgowość											2	
50	Ustawodawstwo i organ. przeds.											2	
51	Higiena i bezp. pracy.											2	
52	Nauka o Polsce i świecie współcz.											2	
	Suma wykładów i ćwiczeń:					29	12	31	11	26	15	15	31
	Suma ogólna:					41		42		41		46	

Rozkład godzin na Wydziale Budownictwa na rok 1948/49 dla II i III roku według dawnego planu

A. Dział lądowo-wodny

L. p.	Przedmioty	Rok: I				II				III			
	Semestr:	1		2		3		4		5		6	
		w.	ć.	w.	ć.	w.	ć.	w.	ć.	w.	ć.	w.	ć.
1	Matematyka I.	Rok I. według programu ministerialnego											
2	Matematyka II.												
3	Matematyka III.					4							
4	Fizyka I.												
5	Fizyka II.												
6	Mechanika teoretyczna I.												
7	Mechanika teoretyczna II.												
8	Mechanika budowli I.												
9	Mechanika budowli II.					2	2						
10	Mechanika budowli III.							2	2				
11	Chemia												
12	Geologia i petrografia												
13	Geometria wykreślna I.												
14	Geometria wykreślna II.												
15	Kreśl. techniczne i el. budowl. I.												
16	Kreśl. techniczne i el. budowl. II.												
17	Rysunek odręczny I.												
18	Rysunek odręczny II.												
19	Miernictwo I.												
20	Miernictwo II.					2	2						
21	Materiałoznawstwo												
22	Nauki społeczne												
23	Hydraulika I.					2	2						
24	Hydraulika II.							2	2				
25	Budownictwo ogólne I.												
26	Budownictwo ogólne II.					6							
27	Budownictwo ogólne III.							2	2				
28	Budownictwo stalowe I.					2	2						
29	Budownictwo stalowe II.							2	2				
30	Budownictwo żelbet. I.					2	2						
31	Budownictwo żelbet. II.							2	2				
32	Roboty ziemne					2	4						
33	Drogi żelazne I.					2	2						
34	Drogi żelazne II.							2	4				
35	Encyklopedia elektrotechn.					2							
36	Encyklopedia architektury					2							
37	Fundamenty							2	2				
38	Drogi							4	4	Studia w sekcjach			
39	Konstrukcje drewniane							2	2				
40	Encyklopedia maszyn							2					
	Suma wykładów i ćwiczeń:					28	16	22	22				
	Suma ogólna:					44		44					

Sekcje działu lądowo-wodnego

Przedmiot	Konstr.-Budowl.				Drog.-Mostowa				Wodno-Melior.			
Rok III / Semestr	5		6		5		6		5		6	
	w.	ćw.	w.	ćw.	w.	ćw.	w.	ćw.	w.	ćw.	w.	ćw.
Komunikacje miejskie	2	4										
Projektowanie budowli		4										
Technika sanitarna	2											
Wodociągi i kanalizacja	4	4										
Wietrzenie i ogrzewanie	2											
Budowa miast	4											
Budownictwo przemysłowe	2	4										
Chemia i mikrob. wody	1	2										
Prawoznawstwo			2									
Organizacja i rachunkowość			2									
Kosztorysowanie			2	2								
Nauka o Polsce i świecie współczesnym			2									
Encyklopedia bud. wodnego					4							
Komunikacje miejskie					2	4						
Urządzenia kol. stacje					2	4						
Mosty drewniane					4	4						
Most żelbet i kam.					2	4						
Mosty stalowe					4	4						
Budownictwo kolejowe					2	2						
Prawoznawstwo							2					
Organizacja i rachunkowość							2					
Kosztorysowanie							2	2				
Nauka o Polsce i świecie współczesnym							2					
Wodociągi i kanalizacje									4	4		
Chemia i mikrob. wody									1	2		
Encyklopedia mostów									4	2		
Hydrologia									2	2		
Regulacja rzek									2	2		
Budownictwo wodne									4	2		
Drogi wodne i porty									2			
Melioracje									4	4		
Prawoznawstwo											2	
Organizacja i rachunkowość											2	
Kosztorysowanie											2	2
Nauka o Polsce i świecie współczesnym											2	
Suma wykładów i ćwiczeń:	17	18	8	2	20	22	8	2	23	18	8	2
Suma ogólna:	35		10		42		10		41		10	

Dział architektury

L. p.	Przedmioty	I 1 w.	I 1 ć.	I 2 w.	I 2 ć.	II 3 w.	II 3 ć.	II 4 w.	II 4 ć.	III 5 w.	III 5 ć.	III 6 w.	III 6 ć.
1	Matematyka I.	Rok I. według programu ministerialnego											
2	Matematyka II.												
3	Fizyka (wybr. działy)												
4	Mechanika teoret.												
5	Chemia												
6	Geologia												
7	Geometria wykr.												
8	Rysunek techniczny												
9	Rys. odręczn. i Kompoz. I.												
10	Rys. odręczn. i Kompoz. II.												
11	Nauki Społeczne												
12	Mechanika budowli I.												
13	Mechanika budowli II.					2	2						
14	Mechanika budowli III.							2					
15	Hist. arch. i sztuki Staroż. i średniow. I.												
16	Staroż. i średniow. II.					5	1						
17	Hist. arch. i sztuki nowożytnej												
18	Hist. archit. polskiej							2	2				
19	Miernictwo												
20	Materiałoznawstwo												
21	Budownictwo og. I.					4	2						
22	Budownictwo og. II.												
23	Szkice architekt. I.						4						
24	Szkice architekt. II.												
25	Projektowanie I.					3	5						
26	Projektowanie II.							4	4				
27	Projektowanie III.									2	6		
28	Projektowanie IV.									2	6		
29	Projektowanie V.									2	4		
30	Projektowanie VI.												
31	Modelowanie						2						
32	Perspektywa					1	1						
33	Budownictwo stalowe							4	2				
34	Budownictwo żelbet. I.					4	2						
35	Budownictwo żelbet. II.							2					
36	Fundamenty							2					
37	Archit. wnętrz I.					2	2						
38	Archit. wnętrz II.								2				
39	Wietrzenie i ogrzewanie							2					
40	Wodociągi, kanal. i inst.							2	2				
41	Encykl. elektrotechn.							2					
42	Budownictwo wykończ.							4					
43	Konstrukcje drewn.							2	2				
44	Encyklopedia nauk inż.									2			
45	Budowa miast									4	4		
46	Budownictwo wiejskie									2	2		
47	Konserw. zabytków									2			
48	Prawodawstwo bud.											2	
49	Obowiązki zaw. arch.											1	
50	Przegl. prasy i biblioteki											2	
51	Organizacja i księgowość											2	1
52	Kosztorysowanie											2	1
53	Nauka o Polsce i świecie współczesnym											2	
	Suma wykładów i ćwiczeń:					21	21	28	14	16	22	11	2
	Suma ogólna:					42		42		38		13	

Wydział Mechaniczny

Rok I

L. p.	Przedmiot	sem. I w.	sem. I ćw.	Sem. II w.	Sem. II ćw.
1.	Matematyka	6	4	6	4
2.	Geometria wykreślna	2	3		
3.	Fizyka	2	1	4	1
4.	Mechanika	3	2	3	2
5.	Zarys technologii metali	2	2	2	2
6.	Zarys obróbki metali	2	2		2
7.	Maszynoznawstwo	3			
8.	Rysunki techniczne	1	3	—	4
9.	Laboratorium fizyczne				3
10.	Wytrzymałość materiałów			2	2
11.	Wycieczki			1	
12.	Język obcy	2		2	
		23	17	20	20
		40		40	

Rok II

L. p.	Przedmiot	Semestr III W	O	O-R	L	Semestr IV W	O	O-R	L
1.	Ćwiczenia z matematyki w zastosowaniach technicznych	—	1	—	—	—	1	—	—
2.	Mechanika (Dynamika) (wytrzymałość i zarys mechaniki drgań)	1 2	1 2	— —	— —	— 1	— 1	— —	— —
3.	Hydromechanika i aeromechanika	—	—	—	—	3	1	—	—
4.	Teoria maszyn cieplnych	—	—	—	—	4	2	—	—
5.	Podstawy elektrotechniki i napędu elektrycznego	—	—	—	—	4	2	—	—
6.	Chemia w technice maszynowej	2	—	—	1	—	—	—	—
7.	Materiały konstrukcyjne i laboratorium wytrzymałości mater.	1	—	—	2	—	—	—	—
8.	Metaloznawstwo i obróbka cieplna metali z laboratorium	2	—	—	—	—	—	—	2
9.	Obróbka metali z laboratorium	2	—	—	2	—	—	—	2
10.	Części maszyn z ćwiczen. konstr. i laboratorium pokazowym	6	—	9	—	4	—	9	—
11.	Planowanie wykon. części maszyn	2	—	2	—	1	—	1	—
12.	Język obcy	2	—	—	—	2	—	—	—
13.	Metody liczenia	1	—	—	—	—	—	—	—
	Razem:	21	4	11	5	19	7	10	4
		21	20			19	21		
		41				40			

	Prócz tego	Semestr III	Semestr IV
14.	Praca własna studenta przy pomocy asyst.	3×3 = 9	3×3 = 9

Oznaczenia:

W — wykład
O — ćwiczenia obliczeniowe
O—R— ćwiczenia oblicz. i rys.
L — ćwiczenia laboratoryjne

Uwagi:

Ćwiczenia z chemii przeznaczone są na pokazy i repet.

Wydział Elektryczny

Rok I. — Przedmioty wspólne dla całego Wydziału

L. p.	Przedmiot	Sem. I.		Sem. II.	
		w.	ć.	w.	ć.
1	Matematyka	6	4	6	4
2	Metody liczenia	—	—	—	—
3	Fizyka	2	1	4	1
4	Fizyka: wybrane rozdziały	2	—	—	—
5	Laboratorium fizyczne	—	—	—	3
6	Chemia	3	—	—	—
7	Mechanika	2	1	2	1
8	Technologia materiałów	4	—	—	—
9	Maszynoznawstwo	3	—	—	—
10	Kreślenie techniczne	2	3	—	3
11	Podstawy elektrotechniki I.	—	—	6	4
12	Warsztaty mechaniczne	—	2	—	—
13	Język obcy	2	—	2	—
		26	11	20	16
	Ogółem:	37		36	

Rok II.

Przedmioty wspólne dla całego oddziału prądów silnych (energet.)

L. p.	Przedmiot	Sem. III.		Sem. IV.	
		w.	ć.	w.	ć.
1	Wytrzymałość materiałów	2	1	—	—
2	Części maszyn	2	3	—	—
3	Części mechanizmów	—	—	2	3
4	Technologia materiałów elektr.	2	—	—	—
5	Teoria maszyn cieplnych	3	—	—	—
6	Laboratorium maszyn cieplnych	—	—	—	3
7	Podstawy elektrotechniki II.	6	4	—	—
8	Miernictwo elektryczne	4	—	3	—
9	Laboratorium podstaw elektrotech.	—	3	—	—
10	Laboratorium miernictwa elektrycznego I.	—	—	—	3
11	Technika wysokich napięć I.	—	—	2	1
12	Maszyny elektryczne I.	—	—	3	1
13	Sieci elektryczne I.	—	—	3	1
14	Kotły i silniki cieplne	—	—	3	1
15	Oświetlenie elektryczne	—	—	2	1
16	Encyklopedia radiotechniki	—	—	2	—
17	Budownictwo ogólne	1	—	—	—
18	Warsztaty elektryczne	—	3	—	—
19	Język obcy	2	—	2	—
20	Metody liczenia	1	—	—	—
		23	14	22	14
	Ogółem:	37		36	

Wydział Elektryczny — Oddział Prądów Silnych

Rok III.

Przedmioty dla Sekcji Eksploatacyjnej Oddziału

L. p.	Przedmiot	Semestr V.		Semestr VI.	
		w.	ć.	w.	ć.
1	Laboratorium miern. elektr. II.	—	6	—	—
2	Technika wysokich napięć II.	2	1	—	—
3	Laborat. techn. wysokich napięć	—	—	—	3
4	Maszyny elektryczne II	3	1	3	1
5	Laborat. maszyn elektrycznych	—	3	—	3
6	Konstrukcja maszyn elektryczn.	—	—	—	—
7	Projektowanie maszyn elektr.	—	3	—	—
8	Sieci elektryczne	3	2	—	—
9	Statyka sieci elektrycznych	2	1	—	—
10	Instalacje elektryczne	—	—	1	1
11	Urządzenia rozdzielcze	—	—	2	1
12	Elektrownie	3	1	3	1
13	Projektowanie elektrowni	—	—	—	3
14	Napędy elektr. lub kolejn. elektr.	—	—	2	1
15	Grzejnictwo i chłodnictwo elektr.	—	—	2	—
16	Konstrukcja aparatów grzejnych	—	—	—	—
17	Kotły i silniki cieplne II.	2	1	—	—
18	Maszyny i urządzenia wodne	2	—	—	—
19	Gospodarka elektryczna	—	—	2	—
20	Prostowniki	—	—	1	—
21	Obróbka materiałów	—	—	—	—
22	Encyklopedia teletechniki	—	—	2	—
23	Bezpieczeństwo i higiena pracy	—	—	1	—
24	Organ. i administr. przedsięb.	—	—	2	—
25	Polska i świat współczesny	—	—	2	—
		17	19	23	13
	Ogółem:	36		36	

Rok III.

Przedmioty dla Sekcji Konstrukcyjnej Oddziału

L. p.	Przedmiot	Semestr V.		Semestr VI.	
		w.	ć.	w.	ć.
1	Laboratorium miern. elektryczn.	—	3	—	—
5	Technika wysokich napięć II.	2	1	—	—
3	Laborator. techniki wys. napięć	—	—	—	3
4	Maszyny elektryczne II.	3	1	3	1
5	Laboratorium maszyn elektryczn.	—	3	—	3
6	Konstrukcja maszyn elektryczn.	3	1	3	1
7	Sieci elektryczne II.	3	2	—	—
8	Projektowanie maszyn elektryczn.	—	3	—	3
9	Instalacje elektryczne	—	—	1	—
10	Urządzenia rozdzielcze	—	—	2	—
11	Elektrownie	3	—	—	—
12	Grzejnictwo i chłodnictwo elektr.	—	—	2	—
13	Konstrukcja aparatów grzejnych	—	—	1	1
14	Obróbka materiałów	2	—	—	—
15	Laboratorium obróbki materiałów	—	3	—	—
16	Konstr. aparatów elektrycznych	—	—	3	1
17	Część mechanizmów II.	2	—	—	—
18	Encyklopedia teletechniki	—	—	2	—
19	Bezpieczeństwo i higiena pracy	—	—	1	—
20	Organ. i administr. przedsięb.	—	—	2	—
21	Polska i świat współczesny	—	—	2	—
		18	17	22	13
	Ogółem:	35		35	

Wydział Elektryczny

Rok II.

Przedmioty wspólne dla całego Oddziału Telekomunikacyjnego

L. p.	Przedmiot	semestr III		semestr IV	
		w.	ćw.	w.	ćw.
1	Wytrzymałość materiałów	2	1	—	—
2	Części maszyn	2	3	—	—
3	Części mechanizmów	—	—	2	3
4	Technologia materiałów elektr.	2	—	—	—
5	Podstawy elektrotechniki II.	3	2	—	—
6	Miernictwo elektryczne	3	—	—	—
7	Laboratorium miern. elektryczn.	—	3	—	—
8	Encyklopedia maszyn elektryczn.	3	—	—	—
9	Laboratorium maszyn elektryczn.	—	—	—	3
10	Encyklopedia urządzeń elektr.	—	—	3	1
11	Podstawy telekomunikacyjne	3	1	—	—
12	Podstawy radiotechniki	4	2	4	2
13	Wzmacniacze małej częstotliwości	—	—	3	—
14	Urządzenia zasilające	—	—	2	—
15	Elektroakustyka	—	—	2	—
16	Miernictwo telekomunikacyjne	—	—	2	1
17	Laboratorium telekomunikacyjne	—	—	—	3
18	Warsztat telekomunikacyjny	—	—	—	3
19	Język obcy	2	—	2	—
20	Metody liczenia	1	—	—	—
		25	12	20	16
	Ogółem:	37		36	

Wydział Elektryczny — Oddział Telekomunikacyjny

Rok III.

Przedmioty dla Sekcji Radiotechnicznej

L. p.	Przedmiot	semestr III		semestr IV	
		w.	ćw.	w.	ćw.
1	Wysokie napięcia	2	1	—	—
2	Fale i anteny	3	1	—	—
3	Urządzenia nadawcze	4	2	3	3
4	Urządzenia odbiorcze	4	2	4	3
5	Fale ultrakrótkie	—	—	4	1
6	Miernictwo radiotechniczne	2	—	—	—
7	Laboratorium radiotechniczne	—	6	—	6
8	Radiofonia	2	—	—	—
9	Radionawigacja	—	—	2	—
10	Telewizja	—	—	2	—
11	Technologia mater. radiotechn	1	—	—	—
12	Zastos. radiotechniki w przemyśle	1	—	—	—
13	Encyklopedia teletechniki	3	—	—	—
14	Laboratorium teletechniki	—	—	—	3
15	Warsztat radiotechniczny	—	—	—	3
16	Nauki społeczno-ekonomiczne	2	—	2	—
		21	12	17	19
	Ogółem:	36		36	

Przedmioty dla Sekcji Teletechnicznej — Alternatywa I

L. p.	Przedmioty	Sem. V.		Sem. VI.	
		w.	ć.	w.	ć.
1	Podstawy transmisji	4	1	—	—
2	Podstawy łączenia	3	1	—	—
3	Urządzenia transmisyjne	—	—	6	2
4	Urządzenia łączeniowe	2	—	6	2
5	Aparaty telefoniczne	2	—	—	—
6	Miernictwo teletechniczne	3	—	—	—
7	Linie i sieci	2	—	2	1
8	Telegrafia	2	1	—	—
9	Sygnalizacja ogólna	1	—	2	—
10	Sygnalizacja kolejowa	—	—	1	—
11	Encyklopedia radiotechniki	3	—	—	—
12	Laboratorium radiotechniczne	—	3	—	3
13	Laboratorium transmisyjne	—	3	—	3
14	Laboratorium łączenia	—	3	—	3
15	Warsztat teletechniczny	—	—	—	3
16	Nauki ekonomiczno-społeczne	2	—	2	—
		24	12	19	17
	Ogółem:	36		36	

Rok III.

Przedmioty na Sekcji Transmisji Przewodowej — Alternatywa II

L. p.	Przedmiot	Sem. V.		Sem. VI.	
		w.	ć.	w.	ć.
1	Podstawy transmisji	6	3	—	—
2	Miernictwo transmisyjne	3	—	—	—
3	Urządzenia transmisyjne	2	1	6	2
4	Linie dalekosiężne	—	—	4	1
5	Telegrafia i fototelegrafia	—	—	3	1
6	Zasady telewizji	—	—	2	—
7	Encyklopedia urządzeń radiotechn.	3	—	—	—
8	Encykl. urządzeń techniki łączenia	3	—	—	—
9	Radiofonia przewodowa	3	1	—	—
10	Laboratorium telekomunikacyjne II	—	3	—	—
11	Laboraotrium transmisyjne	—	3	—	6
12	Laboratorium radiotechniczne	—	—	—	3
13	Laboratorium techniki łączenia	—	3	—	—
14	Warsztaty urządzeń transmisyjnych	—	—	—	3
15	Laboratorium radiofonii przewod.	—	—	—	3
16	Nauki społeczno-ekonomiczne	2	—	2	—
		22	14	17	19
	Ogółem:	36		36	

Wydział Elektryczny — Oddział Telekomunikacyjny

Rok III.

Przedmioty na Sekcji Teletechniki Łączeniowej

L. p.	Przedmiot	Sem. V.		Sem. VI.	
		w.	ć.	w.	ć.
1	Podstawy techniki łączenia	2	—	—	—
2	Elementy techniki łączenia	3	1	—	—
3	Miernictwo techniki łączenia	2	—	—	—
4	Aparaty telegraficzne	2	—	—	—
5	Łącznice i centrale telefoniczne	2	1	6	2
6	Centrale międzymiastowe	—	—	3	1
7	Sieci wiejskie	2	—	—	—
8	Telegrafia i fototelegrafia	—	—	3	1
9	Sygnalizacja ogólna	3	1	—	—
10	Sygnalizacja kolejowa	—	—	2	—
11	Encyklop. urządzeń radiotechniki	3	—	—	—
12	Encykl. urządzeń transmisyjnych	3	—	—	—
13	Laboratorium telekomunikacyjne II	—	3	—	—
14	Laboratorium techniki łączenia		3	—	6
15	Laboratorium radiotechniczne	—	3	—	—
16	Laboratorium transmisji	—	—	—	3
17	Warsztat urządzeń łączeniowych	—	—	—	3
13	Mechanizmy łączeniowe	—	—	1	3
19	Nauki społeczno-ekonomicze	2	—	2	—
		24	12	17	19
	Ogółem:	36		36	

Wydział Inżynierii

Program I-go roku studiów

wspólny dla wszystkich kierunków (podane są godziny wykładów i ćwiczeń tygodniowo)

L. p.	Przedmiot	semestr I w.	semestr I ćw.	semestr II w.	semestr II ćw.
	Przedmioty obowiązkowe				
1	Matematyka	6	4	6	4
2	Geometria wykreślna	2	2	1	2
3	Mechanika teoretyczna	—	—	3	2
4	Wytrzymałość materiałów	2	2	3	4
5	Fizyka	3	2	—	—
6	Chemia techniczna	2	—	—	—
7	Petrografia i geologia	2	—	2	2
8	Materiały budowlane	—	—	2	—
9	Miernictwo i kreśl. sytuacyjne	3	4	3	2
10	Rysunek techniczny	—	3	—	2
11	Ćwiczenia polowe z miernictwa 4 tyg. po zakończ. roku szkoln.				
		20	17	20	18
	Razem:	37		38	
	Przedmioty nieobowiązkowe				
12	Repetitorium z matematyki w zakresie licealnym	2	2	—	—
13	Język obcy	2	—	2	—

Program II roku studiów

wspólny dla wszystkich kierunków, prócz budownictwa sanitarnego (podane są godziny wykładów i ćwiczeń tygodniowo)

L. p.	Przedmiot	semestr III w.	semestr III ćw.	semestr IV w.	semestr IV ćw.
1	Statyka budowli	3	3	2	3
2	Hydraulika	2	2		
3	Elektrotechnika	2	—		
4	Mechanika gruntów	2	1		
5	Fundamentowanie			2	2
6	Budownictwo ogólne	3	2	3	3
7	Budownictwo stalowe			2	2
8	Budownictwo żelbetowe	3	3		
9	Mosty drewniane			3	4
10	Podstawy maszynoznawstwa i maszyny budowlane			3	—
11	Roboty ziemne	2	1		
12	Encykl. wodociągów i kanalizacji	3	2		
13	Nauka o Polsce i życiu współcz.	2	—	2	—
14	Hydrologia			3	2
15	Encykl. budownictwa wodnego*)			3	2
16	Formy architektoniczne			3	2
17	Metody liczenia	1	—	—	—
		23	14	20	16
	Razem:	37		36	
18	Język obcy **)	2	—	2	—

Uwaga: *) do wyboru jeden z 3 przedmiotów.
**) nadobowiązkowy.

Wydział Inżynierii

Program III roku studiów różny dla poszczególnych kierunków

L. p.	Przedmiot	a				b				c				d				e				f			
		Budowlano Kostrukcyjny				Kolejowy budowa i ruch				drogowo lotniskowy				mostów i konstrukcji				budownictwa wodnego				budownictwa morskiego			
		V		VI		V		VI		V		VI		V		VI		V		VI		V		VI	
		w.	ćw.	w.	ćw.	w.	ćw.	w.	ćw.	w.	ćw.	w.	ćw.	w.	ćw.	w.	ćw.	w.	ćw.	w.	ćw.	w.	ćw.	w.	ćw.
1	Technologia i spawalnictwo	2	2			2	2			2	2			2	2			2	2			2	2		
2	Organizacja i administracja budowy	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	Księgowość			1	—			1	–			1	—	—		1	—			1	—			1	—
4	Mosty	4	2	—	2	4	2	-	2	4	2	—	2					4	2	—	2	4	2	—	2
5	Wiertnictwo i zastrzyki			2	—							2	—			2	—			2	—			2	—
6	Konstrukcje żelbetowe	3	2	—	2									3	2	—	2	3	2	—	2	3	2	—	2
7	Komunikacja lądowa															2	2			2	2			2	2
8	Instalacja wodociągowo-kanalizacyjna			2	2			2	2			2	2												
9	Konstrukcje drewniane	3	3											3	3										
10	Konstrukcje stalowe			3	3											3	3								
11	Tunele							2	2			2	2												
12	Budownictwo przemysłowe	2	—	2	3																				
13	Budownictwo specjalne i sportowe	2	—	2	3																				
14	Budowa osiedli i miast	2	—	2	2																				
15	Ogrzewanie i wietrzenie	3	2																						
16	Instalacje elektryczne			1	—																				
17	Drogi							2	—																
18	Drogi żelazne					4	4	4	4																
19	Eksploatacja dróg żelaznych					4	—	3	—																
20	Budynki kolejowe					3	—	—	3																
21	Pojazdy i trakcja kolejowa					3	2																		
22	Bezpieczeństwo ruchu kolejowego					2	—	3	2																
23	Drogi autostrady i ulice									6	4	4	4												
24	Koleje elektryczne i komunik. miejskie									2	—														
25	Eksploatacja komunik. samochodowej											3	—												
26	Lotniska, komunikacje lotnicze									6	4	4	4												
27	Mosty masywne i żelbetowe													4	2	2	4								
28	Mosty stalowe													4	3	2	5								
29	Wykonanie, wzmacnianie i odb. mostów													2	2	2	2								
30	Regulacja rzek																	3	—	—	2				
31	Jazy i zbiorniki																	2	2	2	3				
32	Drogi wodne																	2	2	3	3				
33	Porty																			2	1				
34	Siłownie wodne																	2	—	2	3				
35	Melioracje																	3	1						
36	Dynamika morza																					2	2		
37	Hydrografia morska																					3	2		
38	Kartografia morska																							3	2
39	Budownictwo morskie i portów																					4	2	4	3
40	Umacnianie brzegów morskich																						—	2	2
41	Eksploatacja morska																					2	—	2	3
		23	13	17	19	24	12	19	17	22	14	20	16	20	16	20	16	23	13	16	20	22	14	18	18
	Razem:	36		36		36		36		36		36		36		36		36		36		36		36	
42	Język obcy (nadobowiązkowy)	2	—	2	—	2	—	2	—	2	—	2	—	2	—	2	—	2	—	2	—	2	—	2	—

Wydział Budownictwa Sanitarnego

Program II roku studiów

L. p.	Przedmiot	Sem. III.		Sem. IV.	
		w.	ćw.	w.	ćw.
1	Statyka budowli	3	3		
2	Elektrotechnika	2	—		
3	Hydraulika	2	2		
4	Fundamentowanie			2	2
5	Roboty ziemne	2	1		
6	Budownictwo ogólne	3	2	3	3
7	Budownictwo żelbetowe	3	3		
8	Budownictwo stalowe			2	2
9	Encyklop. budownictwa wodnego			3	2
10	Podstawy maszynonawstwa i maszyny budowlane			3	—
11	Nauka o Polsce i życiu współcz.	2	—	2	—
12	Chemia	2	2	2	2
13	Botanika	2	2		
14	Hydrobiologia i bakteriologia			2	2
15	Wodociągi i kanalizacja I.			2	2
16	Metody liczenia	1	—	—	—
		22	15	21	15
	Razem:	37		36	
	Język obcy (nieobowiązkowy)	2	—	2	—

Wydział Budwnictwa Sanitarnego

Program III roku studiów

L. p.	Przedmiot	Sem. V.		Sem. VI.		
		w.	ćw.	w.	ćw.	
1	Konstrukcje żelbetowe	3	2	—	2	wspólnie z Wydziałem Inżynierii
2	Wiertnictwo i zastrzyki			2	—	
3	Instalacje wodociągowe i kanalizac.			2	2	
4	Instalacje elektryczne			1	—	
5	Organizacja i administr. budowy	2	2	2	2	
6	Chemia wody i ścieków	2	3	2	3	
7	Hydrobiologia i bakteriologia	4	5			
8	Technika sanitarna	2	2	3	2	
9	Wodociągi i kanalizacja II	2	2	2	2	
10	Instalacje gazowe			2	2	
11	Ogrzewanie i wietrzenie	3	2	2	3	
		18	18	18	18	
	Razem:	36		36		
	Język obcy (nadobowiązkowy)	2	—	2	—	

Wydział Architektury

Oznaczenia grup	Oznaczenia przedmiotów	Nazwy przedmiotów	Semestr I W	S	P	n	Σ	E	Semestr II W	S	P	n	Σ	E	Semestr III W	S	P	n	Σ	E	Semestr IV W	S	P	n	Σ	N	Semestr V W	S	P	n	Σ	N	Semestr VI W	S	P	n	Σ	N
1		**Przedmioty ścisłe**																																				
	11	Matematyka	4	3	—	4	11	E																														
	12	Pomiary budowlane	1	2	—	1	4	CE																														
	13	Statyka budowli i wytrzym. materiałów							3	2	2	3	10	—	3	2	2	3	10	E																		
2		**Rysunek**																																				
	21	Rysunek odręczny I	—	4	—	—	4	—	—	6	—	—	6	K																								
	22	Rysunek odręczny II													—	4	—	—	4	—	—	4	—	—	4	K												
	23	Geometria wykreślna i zasady perspekt.	3	2	2	3	10	—	2	2	2	2	8	K																								
3		**Budownictwo**																																				
	31	Materiałoznawstwo budowlane	2	1	—	1	4	—	2	—	—	1	3	E																								
	32	Budownictwo ogólne	3	2	4	2	11	—	3	2	7	2	14	ED																								
	33	Roboty wykończeniowe													2	2	—	1	5	—	2	2	3	1	8	EP												
	34	Konstrukcje budowlane (drewn. i stal.)													3	—	3	2	8	—	3	—	4	2	9	E												
	35	Konstrukcje budowlane (żelazobeton.)																									3	—	3	2	8	E						
	36	Instalacje budowlane																			2	—	—	1	3	—	2	2	—	1	5	E						
4		**Projektowanie budynków**																																				
	41	Projektowanie budynków I													2	2	9	—	13	—	2	2	10	—	14	K												
	42	Projektowanie budynków II																									2	2	12	—	16	—	2	2	14	—	18	K
	43	Wiadomości ogólne z planowania osiedli																									2	1	2	1	6	E						
5		**Wykonawstwo robót budowlanych**																																				
	51	Rysunki robocze																															1	2	6	—	9	K
	52	Kosztorysowanie, organizacja i wykonawstwo r. b.																									2	2	3	1	8	—	2	2	3	1	8	E
	53	Sprawozdawczoć budowlana																															1	1	—	1	3	E
6		**Historia architektury**																																				
	61	Historia architektury powszechnej	3	2	2	2	9	—	3	2	2	2	9	E																								
	62	Historia architektury polskiej													3	1	2	2	8	—	3	1	2	2	8	E												
	63	Repetitorium historii architektury																									—	2	—	—	2	—						
	64	Konserwacja zabytków																															2	—	—	1	3	E
7		**Przedmioty ogólnokształcące**																																				
	71	Prawodawstwo budowlane, administr. i socjalne																															2	—	—	1	3	E
	72	Języki obce	—	2	—	—	2	—	—	2	—	—	2	—	—	2	—	—	2	—	—	2	—	—	2	—	—	2	—	—	2	—	—	2	—	—	2	—
	73	Nauka o Polsce współczesnej																															2					
		Sumy W+S+P+n } ilość godzin pracy	16	18	8	13	55		13	16	13	10	52		13	13	16	8	50		12	11	18	6	48		11	11	20	5	47		10	9	23	4	46	
		Sumy W+S+P } stud. w ciągu tyg.					42						42						42						42						42						42	
		Ilość egzaminów (ogółem 16E + 6K)					2E						3E+2K						1E						3E+2K						3E						4E+2K	

Oznaczenia:

- W — ilość godzin w ciągu jednego tygodnia wykładów obowiązująca wszystkich studentów
- S — ilość godzin w ciągu jednego tygodnia seminariów obowiązująca wszystkich studentów
- P — ilość godzin w ciągu jednego tygodnia pracowni kreślarskiej, przygotowania projektów, przewidziana jako normalnie wystarczająca do wykonania ćwiczeń
- n — ilość godzin w ciągu jednego tygodnia nauki własnej
- Σ suma ilości pracy studenta w ciągu tygodnia
- E egzamin ustny lub pisemny
- K egzamin klauzurowy
- P praktyka budowlana
- C ćwiczenia polowe